

Službeni list Europske unije

C 268

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 61.

30. srpnja 2018.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2018/C 268/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2018/C 268/02	Predmet C-612/15: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Specializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Nikolaja Koleva, Milka Hristova, Stefana Kostadinova (Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 325. UFEU-a — Prijevara ili drugo nezakonito djelovanje usmjereni protiv financijskih interesa Europske unije u području carina — Djelotvornost kaznenog progona — Obustava kaznenog postupka — Razuman rok — Direktiva 2012/13/EU — Pravo na informiranje o optužbi — Pravo pristupa spisu predmeta — Direktiva 2013/48/EU — Pravo na pristup odvjetniku)	2
2018/C 268/03	Predmet C-210/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein protiv Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 95/46/EZ — Osobni podaci — Zaštita pojedinaca u vezi s obradom tih podataka — Nalog za deaktivaciju Facebook stranice (stranica obožavatelja) koja omogućava prikupljanje i obradu određenih podataka u vezi s njezinim posjetiteljima — Članak 2. točka (d) — Nadzornik obrade osobnih podataka — Članak 4. — Primjenjivo nacionalno pravo — Članak 28. — Nacionalna nadzorna tijela — Ovlast za posredovanje tih tijela)	3

HR

2018/C 268/04	Predmet C-554/16: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – EP Agrarhandel GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Uredba (EZ) br. 73/2009 — Potpora poljoprivrednicima — Premije za krave dojilje — Članak 117. drugi stavak — Slanje podataka — Odluka 2001/672/EZ, kako je izmijenjena Odlukom 2010/300/EU — Premještanje goveda na ljetnu ispašu u planinska područja — Članak 2. stavak 4. — Rok za obavijest o premještanju — Izračun — Zakašnjele obavijesti — Prihvatljivost za pravo na isplatu premija — Prepostavka — Uzimanje u obzir roka za dostavu)	4
2018/C 268/05	Predmet C-574/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska) – Grupo Norte Facility SA protiv Angela Manuela Moreire Gómeza (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja“ — Usaporedivost situacija — Opravdanje — Pojam „objektivni razlozi“ — Naknada u slučaju prestanka ugovora o radu na neodređeno vrijeme zbog objektivnog razloga — Niža naknada koja se isplaćuje istekom ugovora o radu na određeno vrijeme zbog zamjene)	5
2018/C 268/06	Predmet C-667/16: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – M. N. J. P. W. Nooren, J. M. F. D. C. Nooren, nasljednici M. N. F. M. Noorena protiv Staatssecretaris van Economische Zaken (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Financiranje iz EPFRR-a — Uredba (EZ) br. 1122/2009 — Potpora ruralnom razvoju — Nesukladnosti s pravilima o višestrukoj sukladnosti — Umanjenja i isključenja — Akumulacija umanjenja)	5
2018/C 268/07	Predmet C-671/16: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Belgija) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL i dr. protiv Région de Bruxelles-Capitale (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi“ — Članak 3. — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Regionalni propis o prostornom planiranju u Europskoj četvrti u Bruxellesu (Belgija))	6
2018/C 268/08	Predmet C-673/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea Constituțională a României – Rumunjska) – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept protiv Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne (Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. UFEU-a — Pravo građana Unije na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 3. — Nositelji prava — Članovi obitelji građanina Unije — Članak 2. točka 2. podtočka (a) — Pojam „bračni drug“ — Istospolni brak — Članak 7. — Pravo na boravak dulji od tri mjeseca — Temeljna prava)	7
2018/C 268/09	Predmet C-677/16: Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid – Španjolska) – Lucía Montero Mateos protiv Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja“ — Usaporedivost situacija — Opravданje — Pojam „objektivni razlozi“ — Naknada u slučaju prestanka ugovora o radu na neodređeno vrijeme zbog objektivnog razloga — Nepostojanje naknade u slučaju isteka interinidad ugovora o radu na određeno vrijeme)	8
2018/C 268/10	Predmet C-6/17 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. lipnja 2018. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv Europske komisije (Žalba — Arbitražne klauzule — Sporazumi Perform i Oasis, sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahjev)	8

2018/C 268/11	Predmet C-7/17 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. lipnja 2018. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv Europske komisije (Žalba — Arbitražne klauzule — Sporazumi Persona i Terregov, sklopljeni u okviru Šestog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002. – 2006.) — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahajev)	9
2018/C 268/12	Predmet C-32/17 P: Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. lipnja 2018. – Apcoa Parking Holdings GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (Žalba — Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog i verbalnog žiga PARKWAY — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (c))	9
2018/C 268/13	Predmet C-44/17: Presuda Suda (peto vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hamburg – Njemačka) – Scotch Whisky Association protiv Michaela Klotza (Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla jakih alkoholnih pića — Uredba (EZ) br. 110/2008 — Članak 16. točke (a), (b) i (c) — Prilog III. — Registrirana oznaka zemljopisnog podrijetla „Scotch Whisky” — Viski proizveden u Njemačkoj koji se distribuiru pod nazivom „Glen Buchenbach”)	10
2018/C 268/14	Predmet C-49/17: Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Koppers Denmark ApS protiv Skatteministeriet (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje enerenata i električne energije — Članak 21. stavak 3. — Činjenično stanje oporezivosti — Potrošnja enerenata na poslovnom prostoru nekog poduzeća za proizvodnju enerenata — Energenti koji se koriste na drugi način, osim kao pogonsko gorivo ili gorivo za ogrjev — Korištenje otapala kao goriva u postrojenju za destilaciju katrana)	11
2018/C 268/15	Predmet C-83/17: Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – KP protiv LO-a (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Haški protokol iz 2007. — Pravo mjerodavno za obveze uzdržavanja — Članak 4. stavak 2. — Promjena uobičajenog boravišta vjerovnika uzdržavanja — Mogućnost retroaktivne primjene prava države novog uobičajenog boravišta vjerovnika uzdržavanja koje se podudara s lex fori — Doseg izraza „ako vjerovnik uzdržavanja ne može dobiti uzdržavanje od dužnika uzdržavanja” — Slučaj u kojem vjerovnik uzdržavanja ne ispunjava zakonski uvjet)	12
2018/C 268/16	Predmet C-160/17: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d’État – Belgija) – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain protiv Région wallonne (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi” — Članak 3. — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Područje gradskog okrupnjavanja zemljišta — Mogućnost odstupanja od urbanističkih pravila — Izmjena „planova i programa”)	13
2018/C 268/17	Predmet C-250/17: Presuda Suda (deveto vijeće) od 6. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Virgílio Tarragó da Silveira protiv Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA (Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupak — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 15. — Učinci stečajnog postupka na parnice u tijeku koje se odnose na imovinu ili pravo koje je oduzeto dužniku — Pojam, parnica u tijeku’ — Postupak koji se u biti odnosi na priznanje postojanja potraživanja)	13
2018/C 268/18	Predmet C-363/17 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. lipnja 2018. – Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA protiv Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Vijeća Europske unije, Europske komisije, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV (Žalba — Damping — Uvoz određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda — Provedbena odluka 2013/226/EU — Odluka o prekidu postupka revizije nakon isteka mjere bez uvođenja konačnih antidampinških pristojbi — Izvanugovorna odgovornost — Uzročna veza — Obveza obrazlaganja)	14

2018/C 268/19	Predmet C-463/17 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 7. lipnja 2018. – Ori Martin SA protiv Suda Europske unije (Žalba — Pravno sredstvo za naknadu štete — Nedostatak u obrazloženju presude Suda o žalbi — Pogrešno tumačenje predmeta tužbenog zahtjeva za naknadu štete)	15
2018/C 268/20	Predmet C-714/17 P: Žalba koju je 20. prosinca 2017. podnio Kevin Karp protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 23. listopada 2017. u predmetu T-833/16: Karp protiv Parlamenta	15
2018/C 268/21	Predmet C-722/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2017. uputio Bezirksgericht Villach (Austrija) – Norbert Reitbauer i dr. protiv Enrica Casamassime	15
2018/C 268/22	Predmet C-62/18 P: Žalba koju je 30. siječnja 2018. podnio Merck KGaA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 17. studenoga 2017. u predmetu T-802/16: Endoceutics protiv EUPO-a – Merck ..	17
2018/C 268/23	Predmet C-128/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Njemačka) – kazneni postupak protiv Dumitru-Tudora Dorobantu ..	17
2018/C 268/24	Predmet C-137/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2018. uputio Landgericht Dresden (Njemačka) – hapeg dresden gmbh protiv Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG	18
2018/C 268/25	Predmet C-197/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Verwaltungsgericht Wien (Austrija) protiv Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland i dr.	19
2018/C 268/26	Predmet C-204/18 P: Žalba koju je 18. ožujka 2018. podnio Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. siječnja 2018. u predmetu T-715/16, Pebagua protiv Europske komisije	20
2018/C 268/27	Predmet C-226/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2018. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – Krohn & Schröder GmbH protiv Hauptzollamt Hamburg-Hafen	21
2018/C 268/28	Predmet C-305/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus” i dr. protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr.	22
2018/C 268/29	Predmet C-309/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Lavorgna Srl protiv Comune di Montelanico i dr. .	23
2018/C 268/30	Predmet C-310/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2018. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv Emila Mileva	24
2018/C 268/31	Predmet C-313/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2018. uputio Svea hovrätt (Švedska) — Dacom Limited protiv IPM Informed Portfolio Management AB	25
2018/C 268/32	Predmet C-317/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. svibnja 2018. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugal) — Cátia Correia Moreira protiv Município de Portimão	26
2018/C 268/33	Predmet C-319/18 P: Žalba koju je 14. svibnja 2018. podnio Fred Olsen, S. A. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T- 108/16, Naviera Armas, S. A. protiv Europske komisije	27
2018/C 268/34	Predmet C-343/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa protiv Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna	28

2018/C 268/35	Predmet C-346/18 P: Žalba koju je 25. svibnja 2018. podnio Rose Vision, S. L. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. ožujka 2018. u predmetima T-45/13 RENV i T-587/15, Rose Vision protiv Komisije	29
2018/C 268/36	Predmet C-375/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2018. uputio Court of Appeal (Irska) – Hampshire County Council protiv C.E., N.E.	30
2018/C 268/37	Predmet C-391/18: Tužba podnesena 13. lipnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske	31
Opći sud		
2018/C 268/38	Predmet T-362/16: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Tillotts Pharma protiv EUIPO-a – Ferring (XENASA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije XENASA — Raniji verbalni žig Europske unije PENTASA — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)	32
2018/C 268/39	Predmet T-408/16: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – HX protiv Vijeća („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje finansijskih sredstava — Načelo ne bis in idem — Prava obrane — Pravo na pošteno suđenje — Obveza obrazlaganja — Pravo na djelotvoran pravni lijek — Očita pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Proporcionalnost — Pravo na normalne uvjete života — Povreda ugleda“)	32
2018/C 268/40	Predmet T-807/16: Presuda Općeg suda od 7. lipnja 2018. – MIP Metro protiv EUIPO-a – AFNOR (N & NF TRADING) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig N & NF TRADING — Raniji figurativni žig Europske unije NF ENVIRONNEMENT — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Nepostojanje povećanog razlikovnog karaktera ranijeg žiga — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)	33
2018/C 268/41	Predmet T-859/16: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Damm protiv EUIPO-a – Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije EISKELLER — Raniji nacionalni verbalni žigovi KELER i KELER 18 — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)	34
2018/C 268/42	Predmet T-86/17: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Le Pen protiv Parlamenta („Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat nepravilno isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje — Zlouporaba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost“)	35
2018/C 268/43	Predmet T-89/17: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Erwin Müller protiv EUIPO-a – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NOVUS — Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije NOVUS i novus — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost proizvoda — Članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom“)	35
2018/C 268/44	Predmet T-310/17: Presuda Općeg suda od 14. lipnja 2018. – Lion's Head Global Partners protiv EUIPO-a – Lion Capital (LION'S HEAD global partners) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig LION'S HEAD global partners — Raniji verbalni žig Europske unije LION CAPITAL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)	36

2018/C 268/45	Predmet T-413/17: Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Karl Storz protiv EUIPO-a (3D) („Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig 3D — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)	37
2018/C 268/46	Predmet T-590/16: Rješenje Općeg suda od 8. lipnja 2018. – Spychalski protiv Komisije („Javna služba — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju — Otvoreni natječaj EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Ocjena poznавања glavnog jezika — Odluka da se tužiteljevo ime ne uvrsti na popis uspješnih kandidata — Očita nenađežnost — Očito potpuno pravno neosnovana tužba“)	37
2018/C 268/47	Predmet T-275/18: Tužba podnesena 24. travnja 2018. – Front Polisario protiv Vijeća	38
2018/C 268/48	Predmet T-306/18: Tužba podnesena 16. svibnja 2018. – Mađarska protiv Komisije	39
2018/C 268/49	Predmet T-325/18: Tužba podnesena 28. svibnja 2018. – VI.TO. protiv EUIPO-a – Bottega (Oblik crvene boce)	40
2018/C 268/50	Predmet T-328/18: Tužba podnesena 28. svibnja 2018. – Gas Natural protiv Komisije	41
2018/C 268/51	Predmet T-336/18: Tužba podnesena 30. svibnja 2018. – Eagle IP protiv EUIPO-a – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)	42
2018/C 268/52	Predmet T-339/18: Tužba podnesena 30. svibnja 2018. – Enterprise Holdings protiv EUIPO-a (E PLUS)	43
2018/C 268/53	Predmet T-345/18: Tužba podnesena 1. lipnja 2018. – BNP Paribas protiv ESB-a	43
2018/C 268/54	Predmet T-346/18: Tužba podnesena 29. svibnja 2018. – Advance Magazine Publishers protiv EUIPO-a – Enovation Brands (VOGUE)	45
2018/C 268/55	Predmet T-354/18: Tužba podnesena 6. lipnja 2018. – KID-Systeme protiv EUIPO-a – Sky (SKYFi)	45
2018/C 268/56	Predmet T-356/18: Tužba podnesena 7. lipnja 2018. – Volvo Trademark protiv EUIPO-a – Paalupaikka (V V-wheels)	46
2018/C 268/57	Predmet T-357/18: Tužba podnesena 8. lipnja 2018. – Luz Saúde protiv EUIPO-a – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)	47
2018/C 268/58	Predmet T-364/18: Tužba podnesena 11. lipnja 2018. – Arçelik protiv EUIPO-a (MicroGarden)	48
2018/C 268/59	Predmet T-373/18: Tužba podnesena 19. lipnja 2018. – ABB protiv EUIPO-a (FLEXLOADER)	48
2018/C 268/60	Predmet T-425/17: Rješenje Općeg suda od 12. lipnja 2018. – Capo d’Anzio protiv Komisije	49

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE**SUD EUROPSKE UNIJE**

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije
(2018/C 268/01)

Posljednja objava

SL C 259, 23.7.2018.

Prethodne objave

SL C 249, 16.7.2018.

SL C 240, 9.7.2018.

SL C 231, 2.7.2018.

SL C 221, 25.6.2018.

SL C 211, 18.6.2018.

SL C 200, 11.6.2018.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Specializiran nakazatelen sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv Nikolaja Koleva, Milka Hristova, Stefana Kostadinova

(Predmet C-612/15)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Članak 325. UFEU-a — Prijevara ili drugo nezakonito djelovanje usmjereni protiv finansijskih interesa Europske unije u području carina — Djelotvornost kaznenog progona — Obustava kaznenog postupka — Razuman rok — Direktiva 2012/13/EU — Pravo na informiranje o optužbi — Pravo pristupa spisu predmeta — Direktiva 2013/48/EU — Pravo na pristup odvjetniku)

(2018/C 268/02)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog postupka

Nikolaj Kolev, Milko Hristov, Stefan Kostadinov

Izreka

- Članak 325. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se propisuje obustava kaznenog postupka, poput one koja je predviđena u člancima 368. i 369. Nakazatelno procesualnog kodeksa (Zakonik o kaznenom postupku), ako se taj propis primjenjuje na postupke pokrenute u pogledu slučajeva teške prijevare ili drugog teškog oblika nezakonitog djelovanja usmjerenog protiv finansijskih interesa Unije u području carine. Na nacionalnom je судu dužnost da članku 325. stavku 1. UFEU-a pruži puni učinak izuzimajući, prema potrebi, navedeni propis od primjene, osiguravajući pritom poštovanje temeljnih prava okrivljenika.
- Članak 6. stavak 3. Direktive br. 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da se obrani dostave detaljne informacije o optužbi nakon podnošenja optužnice kojom se pokreće postupak pred sudom, ali prije nego što sud započne meritorno razmatrati optužbu i prije nego što otvor raspravu, odnosno da se u slučaju kada se dostavljaju naknadno izmijenjene informacije one dostave čak i nakon otvaranja rasprave, ali prije faze vijećanja, pod uvjetom da sud poduzme sve potrebne mjere kako bi zajamčio poštovanje prava na obranu i pravičnost postupka.

Članak 7. stavak 3. te direktive treba tumačiti na način da je na nacionalnom sudu da osigura da se obrani pruži stvarna mogućnost pristupa spisu predmeta, pri čemu se takav pristup može pružiti, ovisno o slučaju, nakon podnošenja optužnice kojom se pokreće postupak pred sudom, ali prije nego što sud započne meritorno razmatrati optužbu i prije nego što otvor raspravu, odnosno u slučaju kada se tijekom postupka prilaže novi dokazi u spis predmeta taj se pristup može pružiti čak i nakon otvaranja rasprave, ali prije faze vijećanja, pod uvjetom da sud poduzme sve potrebne mjere kako bi zajamčio poštovanje prava na obranu i pravičnost postupka.

3. Članak 3. stavak 1. Direktive 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavešćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji nacionalnom sudu nalaže da zbog suprotstavljenih interesa dvaju okriviljenika isključi, protivno njihovoj volji, odvjetnika kojeg su oni opunomoćili, kao ni okolnost da taj sud navedenim okriviljenicima omogućava davanje punomoći novom odvjetniku odnosno okolnost da on sâm, ovisno o slučaju, odredi dva odvjetnika po službenoj dužnosti kao zamjenu za prvo navedenog odvjetnika.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesverwaltungsgericht – Njemačka) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein protiv Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

(Predmet C-210/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 95/46/EZ — Osobni podaci — Zaštita pojedinaca u vezi s obradom tih podataka — Nalog za deaktivaciju Facebook stranice (stranica obožavatelja) koja omogućava prikupljanje i obradu određenih podataka u vezi s njezinim posjetiteljima — Članak 2. točka (d) — Nadzornik obrade osobnih podataka — Članak 4. — Primjenjivo nacionalno pravo — Članak 28. — Nacionalna nadzorna tijela — Ovlast za posredovanje tih tijela)

(2018/C 268/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Tuženik: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

uz sudjelovanje: Facebook Ireland Ltd, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izreka

- Članak 2. točku (d) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka treba tumačiti na način da pojmom „nadzornik“ u smislu te odredbe obuhvaća administratora stranice obožavatelja koja se nalazi na društvenoj mreži.
- U situaciji u kojoj poduzetnik sa sjedištem izvan Europske unije ima nekoliko poslovnih nastana u različitim državama članicama članke 4. i 28. Direktive 95/46 treba tumačiti na način da nadzorno tijelo jedne države članice ima pravo izvršavati ovlasti iz članka 28. stavka 3. te direktive u odnosu na poslovni nastan tog poduzetnika koji se nalazi na državnom području te države članice iako je, u skladu s raspodjelom zadataka unutar grupe, s jedne strane, taj poslovni nastan odgovoran samo za prodaju oglašivačkog prostora i druge marketinške djelatnosti na državnom području spomenute države članice, dok je, s druge strane, za prikupljanje i obradu osobnih podataka na cijelom području Europske unije isključivo odgovoran poslovni nastan koji se nalazi u drugoj državi članici.

3. Članak 4. stavak 1. točku (a) i članak 28. stavke 3. i 6. Direktive 95/46 treba tumačiti na način da je nadzorno tijelo jedne države članice – kada namjerava izvršavati ovlasti za posredovanje iz članka 28. stavka 3. te direktive u odnosu na tijelo s poslovnim nastanom na državnom području te države članice, zbog povreda pravila o zaštiti osobnih podataka što ih je počinila treća osoba sa sjedištem u drugoj državi članici, koja je odgovorna za obradu tih podataka – nadležno ocjenjivati zakonitost te obrade neovisno o nadzornom tijelu druge države članice te može izvršavati svoje ovlasti za posredovanje u pogledu tijela s poslovnim nastanom na državnom području te države članice bez prethodnog pozivanja njezina nadzornog tijela na poduzimanje mjera.

⁽¹⁾ SL C 260, 18. 7. 2016.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – EP Agrarhandel GmbH protiv Bundesminister für Land-, Forst-,
Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Predmet C-554/16) ⁽¹⁾

*(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Uredba (EZ) br. 73/2009 —
Potpora poljoprivrednicima — Premije za krave dojilje — Članak 117. drugi stavak — Slanje podataka —
Odluka 2001/672/EZ, kako je izmijenjena Odlukom 2010/300/EU — Premještanje goveda na ljetnu
ispasu u planinska područja — Članak 2. stavak 4. — Rok za obavijest o premještanju — Izračun —
Zakašnjele obavijesti — Prihvatljivost za pravo na isplatu premija — Pretpostavka — Uzimanje u obzir
roka za dostavu)*

(2018/C 268/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: EP Agrarhandel GmbH

Tuženik: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Izreka

Članak 2. stavak 4. Odluke Komisije 2001/672/EZ od 20. kolovoza 2001. o utvrđivanju posebnih pravila koja se primjenjuju na premještanje goveda za ljetne ispase u planinskim područjima, kako je izmijenjena Odlukom Komisije 2010/300/EU od 25. svibnja 2010., treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba na temelju koje se za poštovanje roka za obavijest o premještanju na ljetnu ispušu kao odlučujući smatra dan zaprimanja obavijesti.

⁽¹⁾ SL C 46, 13. 2. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španjolska – Grupo Norte Facility SA protiv Angela Manuela Moreire Gómeza

(Predmet C-574/16) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja” — Usposoredivost situacija — Opravdanje — Pojam „objektivni razlozi” — Naknada u slučaju prestanka ugovora o radu na neodređeno vrijeme zbog objektivnog razloga — Niža naknada koja se isplaćuje istekom ugovora o radu na određeno vrijeme zbog zamjene*)

(2018/C 268/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grupo Norte Facility SA

Tuženik: Angel Manuel Moreira Gómez

Izreka

Članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., sadržanog u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis prema kojem je naknada koja se isplaćuje radnicima zaposlenima na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenih kako bi se popunilo radno vrijeme koje je raspoloživo nakon djelomičnog umirovljenja radnika, kao što je ugovor o zamjeni o kojem je riječ u glavnom postupku, istekom roka na koji su ti ugovori sklopljeni, niža od naknade koja se dodjeljuje radnicima zaposlenima na neodređeno vrijeme prilikom prestanka njihova ugovora o radu zbog objektivnog razloga.

⁽¹⁾ SL C 30, 30. 1. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – M. N. J. P. W. Nooren, J. M. F. D. C. Nooren, nasljednici M. N. F. M. Noorena protiv Staatssecretaris van Economische Zaken

(Predmet C-667/16) ⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Financiranje iz EPFRR-a — Uredba (EZ) br. 1122/2009 — Potpora ruralnom razvoju — Nesukladnosti s pravilima o višestrukoj sukladnosti — Umanjenja i isključenja — Akumulacija umanjenja*)

(2018/C 268/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M. N. J. P. W. Nooren, J. M. F. D. C. Nooren, nasljednici M. N. F. M. Noorena

Tuženik: Staatssecretaris van Economische Zaken

Izreka

Članke 70. do 72. Uredbe Komisije (EZ) br. 1122/2009 od 30. studenoga 2009. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 u pogledu višestruke sukladnosti, modulacije i integriranog administrativnog i kontrolnog sustava, u okviru programa izravne potpore za poljoprivrednike predviđenih u navedenoj Uredbi, kao i za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 u pogledu višestruke sukladnosti u okviru programa potpore predviđenog za sektor vina, u vezi s člancima 23. i 24. Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003, treba tumačiti na način da u situaciji poput one u glavnom postupku, u kojoj je utvrđeno nekoliko slučajeva neusklađenosti u istom području, treba zbrojiti, s jedne strane, umanjenje ukupnog iznosa izravnih plaćanja koja su primljena ili se trebaju primiti za slučajeve neusklađenosti zbog nemarnosti i, s druge strane, umanjenje koje se primjenjuje na slučajeve namjerne neusklađenosti, pri čemu ukupan iznos umanjenja za jednu kalendarsku godinu treba utvrditi uz poštovanje načela proporcionalnosti a da se pritom ne prelazi ukupan iznos iz članka 23. stavka 1. Uredbe br. 73/2009.

⁽¹⁾ SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'Etat – Belgija) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL i dr. protiv Région de Bruxelles-Capitale

(Predmet C-671/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi” — Članak 3. — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Regionalni propis o prostornom planiranju u Europskoj četvrti u Bruxellesu (Belgija))

(2018/C 268/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'Etat

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL, Pierre Picard, David Weytsman

Tuženik: Région de Bruxelles-Capitale

Izreka

Članak 2. točku (a), članak 3. stavak 1. i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da je regionalni propis o prostornom planiranju, poput onoga u glavnom postupku, koji utvrđuje određene odredbe za izvođenje građevinskih projekata obuhvaćen pojmom „planovi i programi”, koji mogu imati značajne učinke na okoliš u smislu te direktive i stoga mora biti podvrgnut procjeni učinaka na okoliš.

⁽¹⁾ SL C 78, 13. 3. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Curtea Constituțională a României – Rumunjska) – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept protiv Inspectoratului General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne

(Predmet C-673/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Članak 21. UFEU-a — Pravo građana Unije na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 3. — Nositelji prava — Članovi obitelji građanina Unije — Članak 2. točka 2. podtočka (a) — Pojam „bračni drug” — Istospolni brak — Članak 7. — Pravo na boravak dulji od tri mjeseca — Temeljna prava)

(2018/C 268/08)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea Constituțională a României

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept

Tuženici: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne

uz sudjelovanje: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Izreka

1. U situaciji u kojoj se građanin Unije koristio svojom slobodom kretanja, nastanjujući se i stvarno boraveći u skladu s uvjetima iz članka 7. stavka 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ u državi članici različitoj od one čiji je državljanin, te koji je tom prilikom zasnovao ili ustalio obiteljski život s državljaninom treće države istog spola s kojim se sjedinio zakonito sklopljenim brakom u državi članici domaćinu članak 21. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi to da nadležna tijela države članice čiji je građanin Unije državljanin odbijaju odobriti pravo na boravak na državnom području te države članice navedenom državljaninu treće države zbog toga što se pravom navedene države članice ne predviđa istospolni brak.
2. Članak 21. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, državljanin treće države koji je istog spola kao i građanin Unije s kojim je u državi članici sklopio brak u skladu s pravom te države članice ima pravo na boravak dulji od tri mjeseca na državnom području države članice čiji je građanin Unije državljanin. To izvedeno pravo na boravak ne može se podvrgnuti strožim uvjetima nego što su to oni propisani u članku 7. Direktive 2004/38.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid – Španjolska) – Lucía Montero Mateos protiv Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Predmet C-677/16)⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 1999/70/EZ — Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Članak 4. — Načelo nediskriminacije — Pojam „uvjeti zapošljavanja” — Usporedivost situacija — Opravdanje — Pojam „objektivni razlozi” — Naknada u slučaju prestanka ugovora o radu na neodređeno vrijeme zbog objektivnog razloga — Nepostojanje naknade u slučaju isteka interinidad ugovora o radu na određeno vrijeme*)

(2018/C 268/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lucía Montero Mateos

Tuženik: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Izreka

Članak 4. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., sadržanog u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji ne predviđa plaćanje nikakve naknade za radnike zaposlene na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenih za privremeno popunjavanje radnog mjesta tijekom postupka zapošljavanja ili promaknuća radi trajnog popunjavanja tog radnog mjesta, kao što je interinidad ugovor o kojem je riječ u glavnom postupku, istekom roka na koji su ti ugovori sklopljeni, dok se naknada dodjeljuje radnicima zaposlenima na neodređeno vrijeme prilikom prestanka njihova ugovora o radu zbog objektivnog razloga.

⁽¹⁾ SL C 86, 20. 3. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. lipnja 2018. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv Europske komisije

(Predmet C-6/17 P)⁽¹⁾

(*Žalba — Arbitražne klauzule — Sporazumi Perform i Oasis, sklopljeni u okviru Sedmog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahrtjev*)

(2018/C 268/10)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: S. Paliou, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i A. Kyratsou, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 63, 27. 2. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. lipnja 2018. – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias protiv Europske komisije

(Predmet C-7/17 P) (¹)

(Žalba — Arbitražne klauzule — Sporazumi Persona i Terregov, sklopljeni u okviru Šestog okvirnog programa za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2002. – 2006.) — Prihvatljivi troškovi — Vraćanje isplaćenih iznosa — Protuzahvatje)

(2018/C 268/11)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zastupnik: S. Paliou, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: R. Lyal i A. Kyratsou, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 63, 27. 2. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 6. lipnja 2018. – Apcoa Parking Holdings GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-32/17 P) (¹)

(Žalba — Žig Europske unije — Prijava za registraciju figurativnog i verbalnog žiga PARKWAY — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Članak 7. stavak 1. točka (c))

(2018/C 268/12)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Apcoa Parking Holdings GmbH (zastupnik: A. Lohmann, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnik: A. Söder, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Apcoa Parking Holdings GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 151, 15. 5. 2017.

Presuda Suda (peto vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht Hamburg – Njemačka) – Scotch Whisky Association protiv Michaela Klotza

(Predmet C-44/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita oznaka zemljopisnog podrijetla jakih alkoholnih pića — Uredba (EZ) br. 110/2008 — Članak 16. točke (a), (b) i (c) — Prilog III. — Registrirana oznaka zemljopisnog podrijetla „Scotch Whisky” — Viski proizvedeni u Njemačkoj koji se distribuira pod nazivom „Glen Buchenbach”)

(2018/C 268/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Scotch Whisky Association

Tuženik: Michael Klotz

Izreka

1. Članak 16. točku (a) Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiranju, opisivanju, prezentiranju, označivanju i zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 treba tumačiti na način da je za dokazivanje postojanja „neizravne komercijalne uporabe” registrirane oznake zemljopisnog podrijetla potrebno da se sporni element upotrebljava bilo u istom obliku kao ta oznaka bilo u fonetski i/ili vizualno sličnom obliku. Stoga nije dovoljno da taj element kod ciljane javnosti može pobuditi bilo kakvu asocijaciju na tu oznaku ili s njome povezano zemljopisno područje.
2. Članak 16. točku (b) Uredbe br. 110/2008 treba tumačiti na način da pri dokazivanju postojanja „aluzije” na registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla sud koji je uputio zahtjev treba ocijeniti dovodi li se prosječni europski potrošač – uobičajeno obavijesten, razumno pažljiv i oprezan – koji se susreće sa spornim nazivom, do toga da se u njegovim mislima kao referentna slika izravnojavlja proizvod sa zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla. Prilikom te ocjene navedeni sud po potrebi treba – ako ne postoji, prvo, fonetska i/ili vizualna sličnost spornog naziva sa zaštićenom oznakom zemljopisnog podrijetla i, drugo, djelomična ugrađenost te oznake u navedeni naziv – uzeti u obzir koncepciju bliskost između tog naziva i navedene oznake.

Članak 16. točku (b) Uredbe br. 110/2008 treba tumačiti na način da pri dokazivanju postojanja „aluzije“ na registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla ne treba voditi računa o okruženju u kojem se sporni element nalazi, a ni posebno o činjenici je li uz njega navedena naznaka o pravom podrijetlu dotičnog proizvoda.

3. Članak 16. točku (c) Uredbe br. 110/2008 treba tumačiti na način da pri dokazivanju postojanja „oznake koja je lažna ili dovodi u zabludu“, zabranjene tom odredbom, ne treba voditi računa o okruženju u kojem se sporni element koristi.

(¹) SL C 121, 18. 4. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 6. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Østre Landsret – Danska) – Koppers Denmark ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-49/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/96/EZ — Oporezivanje enerenata i električne energije — Članak 21. stavak 3. — Činjenično stanje oporezivosti — Potrošnja enerenata na poslovnom prostoru nekog poduzeća za proizvodnju enerenata — Energenti koji se koriste na drugi način, osim kao pogonsko gorivo ili gorivo za ogrjev — Korištenje otapala kao goriva u postrojenju za destilaciju katrana)

(2018/C 268/14)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Østre Landsret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Koppers Denmark ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Izreka

Članak 21. stavak 3. Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje enerenata i električne energije treba tumačiti na način da potrošnja enerenata na poslovnom prostoru poduzeća koje ih je proizvelo za proizvodnju drugih enerenata nije obuhvaćena iznimkom koja se odnosi na činjenično stanje oporezivosti, predviđenom tom direktivom, kada su, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, proizvodi proizvedeni o okviru glavne djelatnosti odnosnog poduzeća namijenjeni korištenju različitom od onoga pogonskog goriva ili goriva za ogrjev.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – KP protiv LO-a

(Predmet C-83/17) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Haški protokol iz 2007. — Pravo mjerodavno za obveze uzdržavanja — Članak 4. stavak 2. — Promjena uobičajenog boravišta vjerovnika uzdržavanja — Mogućnost retroaktivne primjene prava države novog uobičajenog boravišta vjerovnika uzdržavanja koje se podudara s lex fori — Doseg izraza „ako vjerovnik uzdržavanja ne može dobiti uzdržavanje od dužnika uzdržavanja” — Slučaj u kojem vjerovnik uzdržavanja ne ispunjava zakonski uvjet)

(2018/C 268/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KP

Tuženik: LO

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. Haškog protokola od 23. studenoga 2007. o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja, potvrđenog, u ime Europske zajednice, Odlukom Vijeća 2009/941/EZ od 30. studenoga 2009., treba tumačiti na način da:

- okolnost da je država sjedišta suda država uobičajenog boravišta vjerovnika ne protivi se primjeni te odredbe jer se pravo određeno supsidijarnom poveznicom koju predviđa ta odredba ne podudara s pravom određenim primarnom poveznicom iz članka 3. navedenog protokola;
 - u situaciji u kojoj vjerovnik uzdržavanja, koji je promijenio uobičajeno boravište, podnosi pred sudovima države svojeg novog uobičajenog boravišta zahtjev za uzdržavanje protiv dužnika za proteklo razdoblje tijekom kojeg je živio u drugoj državi članici, lex fori, koji je i pravo države njegova novog uobičajenog boravišta, može se primijeniti ako su sudovi države članice sjedišta suda bili nadležni za rješavanje sporova u području uzdržavanja koje se odnosi na te stranke i obuhvaća to razdoblje.
2. Izraz „ne može dobiti uzdržavanje”, sadržan u članku 4. stavku 2. Haškog protokola od 23. studenoga 2007., mora se tumačiti na način da obuhvaća i situaciju u kojoj vjerovnik ne može dobiti uzdržavanje na temelju prava države svojeg prethodnog uobičajenog boravišta zbog toga što ne ispunjava određene uvjete propisane tim pravom.

⁽¹⁾ SL C 168, 29. 5. 2017.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Conseil d'État – Belgija) – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain protiv Région wallonne

(Predmet C-160/17)⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Direktiva 2001/42/EZ — Članak 2. točka (a) — Pojam „planovi i programi” — Članak 3. — Procjena učinaka određenih planova i programa na okoliš — Područje gradskog okrugnjavanja zemljišta — Mogućnost odstupanja od urbanističkih pravila — Izmjena „planova i programa”*)

(2018/C 268/16)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain

Tuženik: Région wallonne

uz sudjelovanje: Commune d'Orp-Jauche, Bodymat SA

Izreka

Članak 2. točku (a), članak 3. stavak 1. i članak 3. stavak 2. točku (a) Direktive 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš treba tumačiti na način da je odluka kojom se određuje područje gradskog okrugnjavanja zemljišta, čiji je jedini cilj utvrditi zemljopisno područje unutar kojeg se može ostvariti urbanistički projekt koji predviđa prenamjenu i razvoj urbanističkih funkcija i koji zahtijeva stvaranje, izmjenu, proširenje, rušenje ili izgradnju kopnenih cesta i javnih prostora u svrhu čijeg ostvarenja su dopuštena odstupanja od određenih urbanističkih pravila, obuhvaćena pojmom „planovi i programi” i da može imati značajne učinke na okoliš u smislu te direktive te mora biti podvrgnuta procjeni utjecaja na okoliš.

⁽¹⁾ SL C 178, 6. 6. 2017.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 6. lipnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Supremo Tribunal de Justiça – Portugal) – Virgílio Tarragó da Silveira protiv Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(Predmet C-250/17)⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupak — Uredba (EZ) br. 1346/2000 — Članak 15. — Učinci stečajnog postupka na parnice u tijeku koje se odnose na imovinu ili pravo koje je oduzeto dužniku — Pojam, parnica u tijeku’ — Postupak koji se u biti odnosi na priznanje postojanja potraživanja*)

(2018/C 268/17)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Virgílio Tarragó da Silveira

Tuženik: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Izreka

Članak 15. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti na način da se primjenjuje na postupak u tijeku pred sudom države članice u kojem se zahtijeva da se dužniku naloži ispunjenje obveze plaćanja novčanog iznosa koji duguje na temelju ugovora o pružanju usluga i plaćanje naknade štete zbog neispunjerenja te ugovorne obveze ako je u okviru stečajnog postupka pokrenutog u drugoj državi članici utvrđeno da je dužnik insolventan i ako se to utvrđenje insolventnosti odnosi na cijelu imovinu tog dužnika.

(⁽¹⁾ SL C 239, 24. 7. 2017.)

Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. lipnja 2018. – Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA protiv Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Vijeće Europske unije, Europske komisije, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV

(Predmet C-363/17 P) (⁽¹⁾)

(Žalba — Damping — Uvoz određenog polietilen tereftalata podrijetlom iz Indije, Tajvana i Tajlanda — Provedbena odluka 2013/226/EU — Odluka o prekidu postupka revizije nakon isteka mjere bez uvođenja konačnih antidampinških pristojbi — Izvanugovorna odgovornost — Uzročna veza — Obveza obrazlaganja)

(2018/C 268/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA (zastupnici: L. Ruessmann, odvjetnik, J. Beck, solicitor)

Druge stranke u postupku: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, uz asistenciju B. O'Connor, solicitor, i S. Gubel, odvjetnik), Europska komisija, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvima Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA i Novapet SA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 283, 28. 8. 2017.

Presuda Suda (treće vijeće) od 7. lipnja 2018. – Ori Martin SA protiv Suda Europske unije

(Predmet C-463/17 P) (¹)

(Žalba — Pravno sredstvo za naknadu štete — Nedostatak u obrazloženju presude Suda o žalbi — Pogrešno tumačenje predmeta tužbenog zahtjeva za naknadu štete)

(2018/C 268/19)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Ori Martin SA (zastupnik: G. Belotti, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Sud Europske unije (zastupnici: J. Inghelram i Á. M. Almendros Manzano, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Društvo Ori Martin SA snosi vlastite troškove kao i troškove koje zahtijeva Sud Europske unije.

(¹) SL C 392, 20. 11. 2017.

Žalba koju je 20. prosinca 2017. podnio Kevin Karp protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 23. listopada 2017. u predmetu T-833/16: Karp protiv Parlamenta

(Predmet C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Kevin Karp (zastupnici: N. Lambers, *avocat*, R. Ben Ammar, *avocate*)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalba je rješenjem Suda (deveto vijeće) od 19. lipnja 2018. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2017. uputio Bezirksgericht Villach (Austrija) – Norbert Reitbauer i dr. protiv Enrica Casamassime

(Predmet C-722/17)

(2018/C 268/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bezirksgericht Villach

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Tuženik: Enrico Casamassima

Prethodna pitanja

1. Pitanje 1.

Treba li članak 24. točku 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskeih odluka u građanskim i trgovackim stvarima tumačiti na način da je tužba radi podnošenja prigovora, koja je propisana člankom 232. austrijskog Exekutionsordnungena (Ovрšni zakon) u slučaju neslaganja u pogledu diobe utrška dobivenog prodajom na sudskej dražbi, obuhvaćena područjem primjene te odredbe,

čak i ako se tužba koju je jedan založni vjerovnik podnio protiv drugog založnog vjerovnika

- a) temelji na prigovoru da njegovo potraživanje po osnovi zajma koje je osigurano založnim pravom više ne postoji zbog dužnikova protupotraživanja po osnovi naknade štete te se
- b) osim toga temelji na prigovoru – sličnom tužbi radi pobijanja dužnikovih radnji – da zasnivanje založnog prava nije valjano zbog pogodovanja vjerovnikâ?

2. Pitanje 2. (u slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje)

Treba li članak 24. točku 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskeih odluka u građanskim i trgovackim stvarima tumačiti na način da je tužba radi prigovora, koja je propisana člankom 232. austrijskog Ovрšnog zakona u slučaju neslaganja u pogledu diobe utrška dobivenog prodajom na sudskej dražbi, obuhvaćena područjem primjene te odredbe,

čak i ako se tužba koju je jedan založni vjerovnik podnio protiv drugog založnog vjerovnika

- a) temelji na prigovoru da njegovo potraživanje po osnovi zajma koje je osigurano založnim pravom više ne postoji zbog dužnikova protupotraživanja po osnovi naknade štete te se
- b) osim toga temelji na prigovoru – sličnom tužbi radi pobijanja dužnikovih radnji – da zasnivanje založnog prava nije valjano zbog pogodovanja vjerovnikâ?

⁽¹⁾ SL 2012., L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svezak 11., str. 289.)

Žalba koju je 30. siječnja 2018. podnio Merck KGaA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 17. studenoga 2017. u predmetu T-802/16: Endoceutics protiv EUIPO-a – Merck

(Predmet C-62/18 P)

(2018/C 268/22)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Merck KGaA (zastupnici: M. Best, U. Pfleghar, S. Schäffner, Rechtsanwälte, M. Giannakoulis, advocate)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo, Endoceutics, Inc.

Žalba je rješenjem Suda (osmo vijeće) od 31. svibnja 2018. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Njemačka) – kazneni postupak protiv Dumitru-Tudora Dorobantua

(Predmet C-128/18)

(2018/C 268/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

protiv

Dumitru-Tudora Dorobantua

Prethodna pitanja

1. Koje minimalne zahtjeve sukladno članku 4. Povelje moraju ispuniti uvjeti oduzimanja slobode u vezi s Okvirnom odlukom 2002/584 (¹)?

a. Osobito, postoji li sa stajališta prava Unije „apsolutna“ donja granica u pogledu veličine pritvorskog prostora ispod koje uvijek postoji povreda članka 4. Povelje?

i. Je li prilikom određivanja pojedinačnog dijela pritvorskog prostora važno je li riječ o pojedinačnoj ili zajedničkoj celiji?

ii. Treba li prilikom izračuna veličine pritvorskog prostora oduzeti površinu koju zauzima namještaj (krevet, ormari, itd.)?

iii. Koje su infrastrukturne prepostavke relevantne za pitanje usklađenosti uvjeta oduzimanja slobode s pravom Unije? Koja je važnost, po potrebi, neposrednog (ili samo posrednog) otvorenog pristupa, iz celije, primjerice sanitarnim ili drugim prostorijama te opskrba hladnom i topлом vodom, grijanju, rasvjeti itd.?

b. Koliko su za procjenu važni različiti „sustavi izvršenja kazne“, naime različita vremena otvaranja celija i različiti stupnjevi slobode kretanja unutar zatvora?

- c. Mogu li se – kao što je to ovo vijeće učinilo u svojim odlukama o dopuštenosti predaje – uzeti u obzir i pravna i organizacijska poboljšanja u državi članici izdavateljici (uvodenje sustava ombudsmana, uspostava sudova za izvršenje kaznenih sankcija, itd.)?
2. Prema kojim kriterijima treba ocjenjivati uvjete oduzimanja slobode u pogledu temeljnih prava Unije? U kojoj mjeri ti kriteriji utječu na tumačenje pojma „stvarne opasnosti“ u smislu sudske prakse Suda u predmetima Aranyosi i Čaldăraru?
- Jesu li pravosudna tijela države članice izvršenja u tom pogledu ovlaštena na opsežan nadzor uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici ili se moraju ograničiti na „nadzor očitih nezakonitosti“?
 - Ako Sud prilikom odgovora na prvo prethodno pitanje zaključi da postoje „apsolutni“ zahtjevi prava Unije za uvjete oduzimanja slobode: bi li neispunjavanje tih minimalnih uvjeta bilo u tom smislu nemoguće odvagivati tako da bi posljedično uvijek postojala „stvarna opasnost“ koja zabranjuje predaju, ili država članica izvršiteljica može ipak provesti odvagivanje? Mogu li se pritom uzeti u obzir aspekti poput održavanja na snazi pravne pomoći unutar Unije, učinkovitost europskog kaznenog pravosuđa i načela uzajamnog povjerenja i priznavanja?

⁽¹⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584 od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svežak 3., str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2018. uputio Landgericht Dresden (Njemačka) –
hapeg dresden gmbh protiv Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG**

(Predmet C-137/18)

(2018/C 268/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Dresden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: hapeg dresden gmbh

Tuženik: Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG

Prethodno pitanje

Treba li pravo Unije, a osobito članak 15. stavak 3. točke (b) i (c) te članak 16. stavak 1. prvi, drugi i treći podstavak točke (b) i (c) Direktive 2006/123/EZ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. (Direktiva o uslugama), tumačiti na način da mu se protivi nacionalno uređenje – poput onoga primjenjivog u glavnom postupku – koje ne dopušta da se u ugovorima s arhitektima i/ili inženjerima ugovara honorar koji je manji od naknade koju treba zaračunati prema Honorarordnungu für Architekten und Ingenieure (Pravilnik o honorarima arhitekata i inženjera)?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu, SL 2006., L 376, str. 36. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svežak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Verwaltungsgericht Wien (Austrija) protiv Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland i dr.

(Predmet C-197/18)

(2018/C 268/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Druga stranka u postupku: Bundesministerin für Nachhaltigkeit und Tourismus, prethodno Bundesminister für Land und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prethodna pitanja

Treba li se članak 288. UFEU-a u vezi s člankom 5. stavkom 4. ili člankom 5. stavkom 5. u vezi s Prilogom I. točke 2. Direktive Vijeća 91/676/EEZ⁽¹⁾ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanih nitratima iz poljoprivrednih izvora (u dalnjem tekstu: Direktiva o nitratima) tumačiti na način da je

a) javni isporučitelj vodne usluge, koji pruža usluge vodoopskrbe i koji pri tome prije isporuke vode za piće potrošačima (s obvezom priključivanja) vodu, dobivenu iz zdenca koji mu стоји na raspolaganju, a u kojoj je povećana razina nitrata, odgovarajuće preradi kako bi vrijednost koncentracije nitrata u vodi prije isporuke potrošačima bila manja od 50 mg/l, te koji je zakonski obvezan opskrbiti određeno zemljopisno područje vodom, u smislu sudske prakse Suda Europske unije (u ovom slučaju nedovoljna provedba Direktive Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991.), zbog navodno nedostatnih planova djelovanja (budući da je prekoračena vrijednost od 50 mg/l koncentracije nitrata u vodi na području ovog isporučitelja vodne usluge), zahvaćen na način da su mu, zbog toga što mora provoditi mjeru prerade vode, priznata subjektivna prava u okviru Direktive o nitratima

a.1) za izmjenu nacionalnog, za provedbu Direktive o nitratima već donesenog, programa djelovanja (prema članku 5. stavku 4. Direktive o nitratima) na način da se donesu strože mjeru s ciljem postizanja cilja iz članka 1. Direktive o nitratima, posebice postizanje vrijednosti koncentracije nitrata u podzemnim vodama iz pojedinih mesta crpljenja do najviše 50 mg/l?

a.2) za donošenje dodatnih mjeru ili pojačanih djelovanja (prema članku 5. stavku 5. Direktive o nitratima) s ciljem ostvarenja ciljeva iz članka 1. Direktive o nitratima, posebice postizanje vrijednosti koncentracije nitrata u podzemnim vodama iz pojedinih mesta crpljenja do najviše 50 mg/l?

b) potrošač, koji je zakonski ovlašten za vlastite potrebe koristiti vodu iz vlastitog kućnog zdenca, a koju zbog povećanih vrijednosti nitrata ne koristi (u trenutku kada je podnesen predmetni zahtjev nije mogao koristiti, ali bi ga u razdoblju podnošenja predmetnog pitanja Sudu Europske unije mogao koristiti, no nesporno je da se može očekivati povećanje vrijednosti nitrata preko 50 mg/l koncentracije nitrata u vodi), nego ju nabavlja od javnog isporučitelja vodne usluge, u smislu sudske prakse Suda Europske unije (u ovom slučaju nedovoljna provedba Direktive Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991.), zbog navodno nedostatnih planova djelovanja budući da je prekoračena vrijednost od 50 mg/l koncentracije nitrata u vodi njegovog mesta crpljenja vode (kućnog zdenca), zahvaćen na način da su mu, zbog toga što ne može koristiti svoje zakonski ograničeno pravo korištenja podzemnih voda na svojem zemljištu, priznata subjektivna prava u okviru Direktive o nitratima

- b.1) za izmjenu nacionalnog, za provedbu Direktive o nitratima već donesenog, programa djelovanja (prema članku 5. stavku 4. Direktive o nitratima) na način da se donesu strože mjere s ciljem postizanja cilja iz članka 1. Direktive o nitratima, posebice postizanje vrijednosti koncentracije nitrata u podzemnim vodama iz pojedinih mjesta crpljenja do najviše 50 mg/l?
- b.2) za donošenje dodatnih mjera ili pojačanih djelovanja (prema članku 5. stavku 5. Direktive o nitratima) s ciljem ostvarenja ciljeva iz članka 1. Direktive o nitratima, posebice postizanje vrijednosti koncentracije nitrata u podzemnim vodama iz pojedinih mjesta crpljenja do najviše 50 mg/l?
- c) općina kao javno tijelo, a koja općinski zdenac, koji se inače koristi za opskrbu vodom za piće, zbog vrijednosti nitrata koji prelaze 50 mg/l koncentracije nitrata u vodi, koristi odnosno stavlja na raspolaganje samo kao zdenac s vodom koja nije za piće – pri čemu opskrba vodom za piće nije ograničena – u smislu suđске prakse Suda Europske unije izravno zahvaćena (u ovom slučaju nedovoljna provedba Direktive Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. zbog nedostatnih planova djelovanja), budući da je prekoračena vrijednost od 50 mg/l koncentracije nitrata u vodi u mjestu crpljenja vode te nije moguće korištenje vode kao vode za piće, zbog čega su joj priznata subjektivna prava u okviru Direktive o nitratima
- c.1) za izmjenu nacionalnog, za provedbu Direktive o nitratima već donesenog, programa djelovanja (prema članku 5. stavku 4. Direktive o nitratima) na način da se donesu strože mjere s ciljem postizanja cilja iz članka 1. Direktive o nitratima, posebice postizanje vrijednosti koncentracije nitrata u podzemnim vodama iz pojedinih mjesta crpljenja do najviše 50 mg/l?
- c.2) za donošenje dodatnih mjera ili pojačanih djelovanja (prema članku 5. stavku 5. Direktive o nitratima) s ciljem ostvarenja ciljeva iz članka 1. Direktive o nitratima, posebice postizanje vrijednosti koncentracije nitrata u podzemnim vodama iz pojedinih mjesta crpljenja do najviše 50 mg/l?

Pri tome je u sva tri slučaja osigurana zaštita zdravila potrošača ili – u slučajevima b) i c) – kroz crpljenje vode od isporučitelja vodne usluge (s obveznim priključivanjem i pravom na priključivanje) ili – u slučaju a) – kroz odgovarajuće mjere prerade vode.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanih nitratima iz poljoprivrednih izvora (SL 1991., L 375, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 6., str. 6.)

Žalba koju je 18. ožujka 2018. podnio Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. siječnja 2018. u predmetu T-715/16, Pebagua protiv Europske komisije

(Predmet C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua, Španjolska) (zastupnik: A. J. Uceda Sosa, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine rješenje Općeg suda koje je predmet žalbe.
- konačno riješi spor tako da u cijelosti prihvati zahtjev koji je tužitelj istaknuo u prvostupanjskom postupku i, slijedom toga, poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/1141 od 13. srpnja 2016⁽¹⁾, ili, podredno, poništi uvrštenje vrste *Procambarus clarkii* na popis Unije odobren navedenom uredbom.
- naloži Komisiji snošenje troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U pobijanom rješenju nije ocijenjen meritum predmeta tužbe, nego je potonja proglašena nedopuštenom zbog nedostatka tužiteljeve aktivne procesne legitimacije, čime je povrijeđena druga pretpostavka postojanja aktivne procesne legitimacije iz članka 263. UFEU-a, s obzirom na to da se pobijana uredba izravno odnosi na poduzetnike koje zastupa tužitelj, a da pritom nisu nužne provedbene mjere.

⁽¹⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2016/1141 od 13. srpnja 2016. o donošenju popisa invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u Uniji u skladu s Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2016., L 189, str. 4.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. ožujka 2018. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – Krohn & Schröder GmbH protiv Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Predmet C-226/18)

(2018/C 268/27)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Krohn & Schröder GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prethodna pitanja

1. Je li člankom 212.a CZ-a⁽¹⁾ obuhvaćeno izuzeće od antidampinške i kompenzacijске pristojbe sukladno članku 3. stavku 1. Uredbe 1238/2013⁽²⁾ odnosno članku 2. stavku 1. Uredbe br. 1239/2013⁽³⁾?
2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje: je li kod primjene članka 212.a CZ-a na nastanak carinskog duga sukladno članku 204. stavku 1. CZ-a zbog prekoračenja roka sukladno članku 49. stavku 1. CZ-a ispunjena pretpostavka navedena u članku 3. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 1238/2013 i članku 2. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 1239/2013 ako je trgovačko društvo koje je povezano s trgovачkim društvom navedenim u Prilogu Provedbene odluke 2013/707/EU, koje je proizvelo predmetnu robu, poslalo je i za nju izdalо račun, iako nije djelovalo kao uvoznik predmetne robe i nije je pustilo u slobodan promet, imalo namjeru to učiniti i stvarno je primilo predmetnu robu?

3. U slučaju potvrđnog odgovora na drugo pitanje: smije li se u slučaju primjene članka 212.a CZ-a na nastanak carinskog duga sukladno članku 204. stavku 1. CZ-a zbog prekoračenja roka sukladno članku 49. stavku 1. CZ-a predviđati račun na temelju obveze i potvrda o izvoznoj obvezi u smislu članka 3. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe br. 1239/2013 unutar roka koji je odredilo carinsko tijelo sukladno članku 53. stavku 1. CZ-a?
4. U slučaju potvrđnog odgovora na treće pitanje: ispunjava li račun na temelju obveze sukladno članku 3. stavku 1. točki (b) Uredbe 1238/2013 i članku 2. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 1239/2013, u kojem se umjesto Provedbene odluke 2013/707/EU navodi Odluka 2013/423/EU, u okolnostima glavnog postupka i uzimajući u obzir opća pravna načela pretpostavke utvrđene u Prilogu III. br. 9 Uredbe br. 1238/2013 i Prilogu 2. br. 9. Uredbe br. 1239/2013?
5. U slučaju niječnog odgovora na četvrtu pitanje: smije li se u slučaju primjene članka 212.a CZ-a na nastanak carinskog duga sukladno članku 204. stavku 1. CZ-a zbog prekoračenja roka sukladno članku 49. stavku 1. CZ-a račun na temelju obveze u smislu članka 3. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1238/2013 i članka 2. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 1239/2013 predviđati i u žalbenom postupku protiv određivanja carinskog duga?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 2., svežak 2., str. 110.), kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 82/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. prosinca 1996. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 17, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 2., svežak 17., str. 80.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristoje i konačnoj naplati privremene pristoje na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. celija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013., L 325, str. 1.)

⁽³⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1239/2013 od 2. prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijске pristoje na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. celija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013., L 325, str. 66.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. svibnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus” i dr. protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri i dr.

(Predmet C-305/18)

(2018/C 268/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus”, VAS – Aps Onlus, Associazione di Promozione Sociale „Movimento Legge Rifiuti Zero per l’Economia Circolare”

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lazio, Regione Toscana, Regione Lombardia.

Prethodna pitanja

- Protivi li se člancima 4. i 13. Direktive 2008/98/EZ⁽¹⁾, kao i uvodnim izjavama 6., 8., 28. i 31., nacionalno primarno zakonodavstvo i s njime povezani podzakonski provedbeni propisi, to jest članak 35. stavak 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 133/2014 koja je pretvorena u legge n. 164/2014 (Zakon br. 164/2004) i dekret predsjednika Vijeća ministara od 10. kolovoza 2016. objavljen u *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* n. 233 (Službeni list Talijanske Republike br. 233) od 5. listopada 2016., u dijelu u kojem se samo tamo razmatrana postrojenja za spaljivanje, obuhvaćena prilozima i tablicama iz dekreta predsjednika Vijeća ministara, kvalificiraju kao infrastruktura i strateški objekti od prevladavajućeg nacionalnog interesa kojima se provodi sveobuhvatan i moderan sustav gospodarenja komunalnim i sličnim otpadom i koji jamči sigurnost nacionalne samodostatnosti, s obzirom na to da nacionalni zakonodavac nije jednako priznao istu kvalifikaciju postrojenjima namijenjenima obradi otpada radi recikliranja i ponovne uporabe, bez obzira na to što ta dva postupka prevladavaju u hijerarhiji otpada iz navedene direktive?

Podredno tome, ako se navedeni propis ne protivi tim člancima, protivi li se člancima 4. i 13. Direktive 2008/98/EZ nacionalno primarno zakonodavstvo i s njime povezani podzakonski provedbeni propisi, to jest članak 35. stavak 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 133/2014 koja je pretvorena u Zakon br. 164/2014 i dekret predsjednika Vijeća ministara od 10. kolovoza 2016. objavljen u Službenom listu Talijanske Republike br. 233 od 5. listopada 2016., u dijelu u kojem se postrojenja za spaljivanje komunalnog otpada kvalificiraju kao infrastruktura i strateški objekti od prevladavajućeg nacionalnog interesa radi prevladavanja i sprečavanja dalnjih postupaka povrede zbog neprovedbe pravila Europske unije iz tog područja, te radi ograničavanja količine otpada koji se isporučuje u odlagališta?

- Protivi li se člancima 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9., 10., 11. i 12. Direktive 2001/42/EZ⁽²⁾, čak i ako se zajednički tumače, provedba nacionalnog primarnog zakonodavstva i s njime povezanih podzakonskih provedbenih propisa, to jest članak 35. stavak 1. Uredbe sa zakonskom snagom br. 133/2014 koja je pretvorena u Zakon br. 164/2014 i dekret predsjednika Vijeća ministara od 10. kolovoza 2016. objavljen u Službenom listu Talijanske Republike br. 233 od 5. listopada 2016., koji predviđaju da predsjednik Vijeća ministara može vlastitim dekretom odlučiti o povećanju kapaciteta postojećih postrojenja za spaljivanje i odrediti broj, kapacitet i regionalni položaj postrojenja za spaljivanje i energetsku uporabu komunalnog i sličnog otpada koja treba izgraditi radi zadovoljavanja određenih preostalih potreba za postizanje socijalno-gospodarske ravnoteže među dijelovima državnog područja i poštovanje ciljeva odvojenog sakupljanja i recikliranja, a da navedeni nacionalni propisi ne predviđaju da se, u fazi pripreme takvog plana koji proizlazi iz dekreta predsjednika Vijeća ministara, primjenjuju pravila o strateškoj procjeni okoliša predviđena u navedenoj Direktivi 2001/42/EZ?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 34., str. 99.)

⁽²⁾ Direktiva 2001/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. lipnja 2001. o procjeni učinaka određenih planova i programa na okoliš (SL L 197, str. 30) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svežak 13., str. 17.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Lavorgna Srl protiv Comune di Montelanico i dr.

(Predmet C-309/18)

(2018/C 268/29)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lavorgna Srl

Tuženici: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Prethodno pitanje

Protivi li se načelima Unije koja se odnose na zaštitu legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti te načelima slobodnog kretanja robe, slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU), kao i načelima koja proizlaze iz potonjih načela, kao što su jednako postupanje, nediskriminacija, uzajamno priznavanje, proporcionalnost i transparentnost u skladu s Direktivom 2014/24/EU⁽¹⁾, primjena nacionalnog propisa kao što je onaj talijanski koji proizlazi iz odredaba članka 95. stavka 10. u vezi s člankom 83. stavkom 9. Zakonodavne uredbe br. 50/2016, prema kojem se, zbog propuštanja odvojenog navođenja troškova radne snage u finansijskoj ponudi u postupku javne nabave usluga, poduzetnik ponuditelj svakako isključuje iz postupka i nema mogućnost provedbe postupka za uklanjanje nepravilnosti u natječajnoj dokumentaciji, čak ni u slučaju da obveza odvojenog navođenja nije bila navedena u dokumentaciji o nabavi i bez obzira na to što se, s materijalno-pravnog stajališta, u ponudi stvarno uzimaju u obzir minimalni troškovi radne snage koji su uostalom u skladu s izjavom koju je u tu svrhu dao ponuditelj.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, str. 65.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2018. uputio Specializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv Emila Mileva

(Predmet C-310/18)

(2018/C 268/30)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad

Stranke glavnog postupka

Emil Milev

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalna sudska praksa kojom se održavanje na snazi prisilne mjere „istražnog pritvora” (četiri mjeseca nakon uhićenja okrivljenika) uvjetuje postojanjem „osnovane sumnje”, shvaćene tek kao utvrđenje „na prvi pogled” da je okrivljenik mogao počiniti predmetno kazneno djelo, u skladu s člankom 3., člankom 4. stavkom 1. drugom rečenicom, člankom 10., uvodnom izjavom 16. četvrtom i petom rečenicom te uvodnom izjavom 48. Direktive 2016/343⁽¹⁾, kao i s člancima 47. i 48. Povelje [Europske unije o temeljnim pravima]?

Ili, ako nije, je li nacionalna sudska praksa u skladu s kojom se „osnovana sumnja” tumači kao velika vjerojatnost da je okrivljenik počinio predmetno kazneno djelo, u skladu s prethodno navedenim odredbama?

2. Je li nacionalna sudska praksa kojom se sudu koji odlučuje o zahtjevu za izmjenu već donesene prisilne mjere „istražnog pritvora” nalaže da obrasio svoju odluku, a da ne usporedi inkriminirajuće i oslobođajuće dokaze, čak i ako je odvjetnik okrivljenika iznio argumente u tom smislu, s obzirom na to da je jedini razlog tog ograničenja obveza suda da zadrži svoju nepristranost u slučaju da mu taj predmet bude dodijeljen radi ispitivanja o meritumu, u skladu s člankom 4. stavkom 1. drugom rečenicom, člankom 10., uvodnom izjavom 16. četvrtom i petom rečenicom te uvodnom izjavom 48. Direktive 2016/343, kao i s člankom 47. Povelje [Europske unije o temeljnim pravima]?

Ili, ako nije, je li nacionalna sudska praksa prema kojoj sud detaljnije i preciznije ispituje dokaze i daje jasan odgovor na argumente okrivljenika odvjetnika, čak i ako se time dovodi u opasnost od nemogućnosti ispitivanja predmeta i donošenja konačne odluke o krivnji ako mu je naveden predmet dodijeljen radi ispitivanja o meritumu, što podrazumijeva da drugi sud ispituje meritum tog predmeta, u skladu s prethodno navedenim odredbama?

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL 2016., L 65, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. svibnja 2018. uputio Svea hovrätt (Švedska) — Dacom Limited protiv IPM Informed Portfolio Management AB

(Predmet C-313/18)

(2018/C 268/31)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Dacom Limited

Protivna stranka: IPM Informed Portfolio Management AB

Prethodna pitanja

- 1.1 Na temelju kojih kriterija treba utvrditi je li neki materijal pripremni dizajnerski materijal u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2009/24/EZ (⁽¹⁾) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o pravnoj zaštiti računalnih programa? Mogu li takav pripremni dizajnerski materijal činiti dokumenti u kojima su utvrđeni zahtjevi u pogledu funkcija koje računalni program mora obavljati i rezultata koje mora postići, primjerice, detaljni opisi investicijskih načela ili modela rizika za upravljanje imovinom, uključujući matematičke formule koje treba primijeniti u računalnom programu?
- 1.2 Mora li materijal, da bi ga se smatralo pripremnim dizajnerskim materijalom u smislu direktive, biti toliko cjelovit i detaljan da u praksi nije potrebno da osoba koja piše kod donosi ikakve neovisne odluke?
- 1.3 Znači li isključivo pravo na pripremni dizajnerski materijal u smislu Direktive 2009/24 da treba smatrati da je računalni program koji od tog materijala kasnije nastane prilagodba pripremnog dizajnerskog materijala te stoga ovisno djelo za potrebe autorskog prava (članak 4. stavak 1. točka (b) Direktive 2009/24/EZ), ili da su pripremni dizajnerski materijal i softver različiti oblici izražaja istog djela ili da se radi o dvama neovisnim djelima?
- 2.1 Može li se konzultanta zaposlenog u drugom društvu koji nekoliko godina radi za istog klijenta te koji je, u izvršavanju svojih obveza ili slijedeći upute svojeg poslodavca, razvio računalni program smatrati zaposlenikom [društva-klijenta] u smislu članka 2. stavka 3. Direktive 2009/24/EZ?

2.2 Na temelju kojih kriterija treba utvrditi je li netko zaposlenik u smislu te odredbe?

3.1 Znači li članak 11. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva⁽¹⁾ da mora postojati mogućnost ishođenja sudskog naloga, čak i u situaciji u kojoj su tužitelj i stranka protiv koje se traži izdavanje tog sudskog naloga sunositelji spornog prava intelektualnog vlasništva?

3.2 Ako je odgovor na pitanje 3.1. potvrđan, dovodi li do ikakvog drukčijeg zaključka činjenica da se isključivo pravo odnosi na računalni program, a taj se program ne distribuira niti stavlja na raspolaganje javnosti, nego ga odnosni sunositelj samo koristi za obavljanje svoje djelatnosti?

⁽¹⁾ SL 2009., L 111, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svežak 1., str. 268.)

⁽²⁾ SL 2004., L 157, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svežak 2., str. 74.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. svibnja 2018. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro
(Portugal) — Cátia Correia Moreira protiv Município de Portimão**

(Predmet C-317/18)

(2018/C 268/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Cátia Correia Moreira

Tuženik: Município de Portimão

Prethodna pitanja

- a. Uzimajući u obzir činjenicu da se „zaposlenikom” treba smatrati svaka osoba koja je kao takva u dotičnoj državi članici zaštićena nacionalnim radnim zakonodavstvom, može li se smatrati da je osoba koja je s prenositeljem sklopila ugovor o zapošljavanju na mjestu vršitelja dužnosti „zaposlenik” u smislu članka 2. stavka 1. točke (d) Direktive Vijeća 2001/23/EZ⁽¹⁾ od 12. ožujka 2001. i da, slijedom toga, uživa zaštitu koju pruža dotično zakonodavstvo?
- b. Protivi li se zakonodavstvu Europske unije – a osobito navedenoj Direktivi 2001/23/EZ, u vezi s člankom 4. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji – nacionalno zakonodavstvo koje i u slučaju prijenosa obuhvaćenog područjem primjene navedene direktive zahtijeva da radnici svakako moraju proći postupak javnog natječaja i dobivaju novu osnovu svojeg radnopravnog odnosa s preuzimateljem, zato što je riječ o općini?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL 2001., L 82, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svežak 3., str. 151.)

Žalba koju je 14. svibnja 2018. podnio Fred Olsen, S. A. protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. ožujka 2018. u predmetu T- 108/16, Naviera Armas, S. A. protiv Europske komisije

(Predmet C-319/18 P)

(2018/C 268/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Fred Olsen, S. A. (zastupnici: J. M. Rodríguez Cárcamo i A. M. Rodríguez Conde, odvjetnici)

Druge stranke u postupku:

Naviera Armas, S.A.

Europska komisija

Zahtjevi

Fred Olsen, S. A. od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda od 15. ožujka 2018., donesenu u predmetu T-108/16, Naviera Armas, S. A. protiv Europske komisije, koju je podupirao Fred Olsen, S.A., EU:T:2018:145,
- u cijelosti odbije zahtjev društva Naviera Armas, S. A. kojim se traži poništenje Odluke Komisije (2015) 8655 final od 8. prosinca 2015. o državnoj potpori SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP) – Španjolska – Fred Olsen, i
- naloži drugim strankama u žalbenom postupku snošenje troškova društva Fred Olsen, S. A. u tom postupku, a društvu Naviera Armas, S. A. snošenje troškova društva Fred Olsen, S. A. u prvostupanjskom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog

1. U okviru svojeg prvog žalbenog razloga Fred Olsen navodi nepostojanje obrazloženja u pobijanoj presudi u pogledu selektivnosti mjere u smislu u kojem se to zahtijeva presudom Komisija/Hansestadt Lübeck (C-524/14 P)⁽¹⁾.
2. Da je Opći sud ispitivao selektivnost mjere u skladu s kriterijima koji proizlaze iz navedene presude, trebao je ispitati (i) opći referentni okvir u kojem se nalaze pristojbe koje Fred Olsen plaća za upotrebu infrastrukturne luke Puerto de las Nieves, to jest sustav pristojbi koji se primjenjuje na sve luke Kanarskih otoka, kako je uređen nacionalnim pravom, (ii) nalaze li se Fred Olsen i drugi subjekti koji upotrebljavaju navedene infrastrukture, uključujući Navieru Armas, u usporedivoj situaciji u odnosu na ispitani mjeru i (iii) moguće postojanje diskriminacije u pogledu plaćanja navedenih pristojbi.
3. Komisija je u pobijanoj odluci smatrala da činjenica da je Fred Olsen jedini korisnik Puerto de las Nieves sama po sebi nije prednost ostvarena državnim sredstvima jer Fred Olsen plaća normalan iznos pristojbi koje su propisane za sve subjekte u sustavu koji se primjenjuje na sve kanarske luke. Stoga Komisija nije bila obvezna ispitati selektivnost mjere.
4. Suprotno tomu, radi ocjene postojanja nepravilnosti u smislu članka 108. stavka 2. UFEU-a, Opći sud trebao je provesti navedeno ispitivanje kako bi mogao ocijeniti jesu li lučke pristojbe koje plaća Fred Olsen kao protučinidbu za to što je jedini korisnik lučke infrastrukture luke Puerto de Las Nieves, potonjem stavile u povoljniji položaj.
5. Budući da je obrazloženje presude u ovom dijelu očito nedostatno, nije moguće ocijeniti postojanje te navodne prednosti zbog čega valja u cijelosti ukinuti presudu Općeg suda.

2. Drugi žalbeni razlog

6. U okviru svojeg drugog žalbenog razloga Fred Olsen navodi da je odluka Komisije, u kojoj nije primijenjen test privatnog ulagača, dostačno obrazložena.
7. Opći sud je smatrao da odluka nije dostačno obrazložena jer je, prema njegovu mišljenju, Komisija trebala upotrijebiti kriterij privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu.
8. Međutim, neovisno o samoj činjenici da je Fred Olsen jedini korisnik luke Puerto de la Nieves, u presudi Općeg suda ne postoji nijedan indicij da ga je ta situacija stavila u bilo kakav povoljniji položaj u vezi s plaćanjem pristojbi za upotrebu infrastrukture. U ovom predmetu ne postoji sporazum ili popust u pogledu plaćanja pristojbi od strane Fred Olsena ni diskriminacija u tom pogledu u odnosu na ostale subjekte, poput Naviere Armas.
9. Stoga presude Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt /Komisija (T-443/08 i T-455/08) ⁽²⁾, Ryanair/Komisija (T-196/04) ⁽³⁾, i Aéroports de Paris/Komisija (T-128/98) ⁽⁴⁾ nisu bile primjenjive u tom predmetu.
10. Slijedom toga, valja u cijelosti ukinuti presudu Općeg suda i u cijelosti održati na snazi odluku Komisije.

⁽¹⁾ Presuda od 21. prosinca 2016., Komisija/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971

⁽²⁾ Presuda od 24. ožujka 2011., Freistaat Sachsen i Land Sajonia-Anhalt/Komisija, T-443/08 i T-455/08, EU:T:2011:117

⁽³⁾ Presuda od 17. prosinca 2008., Ryanair/Komisija, T-196/04, EU:T:2008:585

⁽⁴⁾ Presuda od 12. prosinca 2000., Aéroports de Paris/Komisija, T-128/98, EU:T:2000:290

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Consiglio di Stato (Italija) – SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa protiv Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna

(Predmet C-343/18)

(2018/C 268/34)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa

Druge stranke u postupku: Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 27. Uredbe (EZ) [br. 882/2004], kojim se predviđa da za djelatnosti iz odjeljka A Priloga IV. i odjeljka A Priloga V. države članice moraju osigurati naplatu pristojbe, tumačiti na način da se njime nameće obveza plaćanja svim poljoprivrednicima čak i ako „djelatnosti klanja i rasijecanja mesa obavljaju kao sporedne djelatnosti, povezane sa djelatnošću uzgoja životinja”?

2. Može li država od plaćanja sanitarnih naknada izuzeti određene kategorije poduzetnika iako je uspostavila sustav naplate pristojbi koji je kao cjelina prikladan za osiguranje pokrića troškova nastalih pri provođenju službenih kontrola ili može primijeniti niže pristojbe od onih predviđenih Uredbom (EZ) br. 8[8]2/2004 (¹)?

(¹) Uredba (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o službenim kontrolama koje se provode radi provjeravanja poštivanja propisa o hrani i hrani za životinje te propisa o zdravlju i dobrobiti životinja (SL L 165, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svežak 51., str. 5.)

Žalba koju je 25. svibnja 2018. podnio Rose Vision, S. L. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. ožujka 2018. u predmetima T-45/13 RENV i T-587/15, Rose Vision protiv Komisije

(Predmet C-346/18 P)

(2018/C 268/35)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Rose Vision, S. L. (zastupnik: J. J. Marín López, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahjevi

Žalitelj od Suda zahtjeva da:

- ukine presudu Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. ožujka 2018., Rose Vision/Komisija, T-45/13 RENV i T-587/15, ECLI:EU:T:2018:124.
- naloži da se društvu Rose Vision naknadi šteta na način naveden u desetom i jedanaestom žalbenom razlogu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Pogreška koja se tiče prava jer je u predmetu T-587/15 rješenjem Općeg suda od 10. listopada 2017. ponovno otvoren usmeni dio postupka na temelju pogrešne tvrdnje da je to zahtjevalo tužitelj;
2. Pogreška koja se tiče prava jer je pobijanom presudom iskrivljena ocjena izvedenih dokaza time što je utvrđeno da je Komisija razinu upozorenja W 2 zamjenila razinom upozorenja W 1 od srpnja 2012.;
3. Pogreška koja se tiče prava jer pobijanom presudom u predmetu T-45/13 RENV, nije priznat zahtjev za proglašenje ništavosti uvrštenja društva Rose Vision u EWS, koji se temeljio na tome da je aktivirana razina upozorenja W 2 a da ga se nije obavijestilo o tome, da mu nije bilo priopćeno obrazloženje tog uvrštenja, da mu nije bila pružena prilika da iznese svoje tvrdnje u vezi s tim i da nije mogao podnijeti tužbu protiv navedenog uvrštenja;
4. Pogreška koja se tiče prava zbog nedostatka obrazloženja u pogledu tvrdnji sadržanih u tužbi u predmetu T-587/15, koje uopće nisu ispitane u pobijanoj presudi.

5. Pogreška koja se tiče prava jer pobijanom presudom, iako je pravilno ocijenjeno da Komisija nije poštovala dvomjesečni rok iz točke II.22. stavka 5. Općih uvjeta FP7-a (t. 99. pobijane presude), da je „značajno [prekoračen] dvomjesečni rok“ te da je nepoštovanje navedenog roka „žalosno“ (t. 116. pobijane presude), nije prihvaćen zahtjev za proglašenje toga da su konačno izvješće o reviziji 11-INFS-025 i izvješće o reviziji 11-BA119-016 u ugovornom smislu ništavi, nevaljni i bez pravnog učinka;
6. Pogreška koja se tiče prava jer je pobijanom presudom iskrivljena ocjena izvedenih dokaza time što je utvrđeno da je Komisija potvrdila isplate društvu Rose Vision u projekte sISI, 4NEM i SFERA;
7. Pogreška koja se tiče prava jer je pobijanom presudom, nakon što je utvrđeno da je Komisija povrijedila obvezu povjerljivosti iz točke II.22. stavka 1. Općih uvjeta FP 7 time što je trećim osobama priopćila podatak o reviziji 11-INFS-025 (t. 158. pobijane presude), u točkama 159. i 160. bezrazložno odbijen tužiteljev zahtjev za utvrđenje Komisijina neispunjena obveza povjerljivosti revizija 11-INFS-025 i 11-BA119-016 (t. 215. pisanih očitovanja društva Rose Vision u predmetu T-45/13 RENV, od 12. rujna 2016.);
8. Pogreška koja se tiče prava jer su povrijeđene odredbe o ugovorima u Općim uvjetima FP7 i načelo ugovorne pravne sigurnosti time što je revizijama 11-INFS-025 i 11-BA119-016, odobrila primjenu novih zahtjeva sadržanih u Finansijskom vodiču iz 2011. na Rose Vision tako da su razdoblja u odnosu na koje je provedena revizija 11-INFS-025 razdoblje od 1. studenoga 2009. do 31. listopada 2010. (za projekt FutureNEM) i ono od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2010. (za projekte FIRST i sISI);
9. Pogreška koja se tiče prava jer je iskrivljena ocjena dokaza, konkretno dokumenta društva Rose Vision od 30. kolovoza 2012., koji u pobijanoj presudi uopće nije uzet u obzir.
10. Pogreška koja se tiče prava jer je pobijanom presudom pogrešno odbijena naknade štete na temelju izvanugovorne odgovornosti;
11. Pogreška koja se tiče prava zbog nedostatka obrazloženja u pogledu tvrdnji sadržanih u odjeljku XII. tužbe u predmetu T-587/15, u čijim se točkama 112. do 117. zahtjevala naknada štete na temelju ugovorne odgovornosti, koje uopće nisu ispitane u pobijanoj presudi.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2018. uputio Court of Appeal (Irska) – Hampshire County Council protiv C.E., N.E.

(Predmet C-375/18)

(2018/C 268/36)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Hampshire County Council

Druga strana u postupku: C.E., N.E.

Prethodno pitanje

Je li u skladu s pravom Europske unije, a osobito s odredbama Uredbe Vijeća (EZ) 2201/2003⁽¹⁾, da sudovi jedne države članice odobravaju privremene mjere (zaštitne mjere) usmjerene protiv javnog tijela druge države članice *in personam*, kojima se to tijelo sprječava u provođenju posvojenja djece pred sudovima te druge države članice kada *in personam* mjera proizlazi iz potrebe zaštite prava stranaka u postupku izvršenja koja proizlaze iz Poglavlja III. Uredbe iz 2003.?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskeh odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 19., svežak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Tužba podnesena 13. lipnja 2018. – Europska komisija protiv Republike Hrvatske

(Predmet C-391/18)

(2018/C 268/37)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Matajia, M. Patakia, agenti)

Tuženik: Republika Hrvatska

Tužbeni zahtjev

- Utvrdi da Republika Hrvatska nije ispunila svoje obveze iz članka 15. stavka 4. u vezi s člankom 13. stavkom 1. Direktive Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno gospodarenje istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom (SL L 199, 2.8.2011., str. 48., posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavje 15., svežak 28., str. 136.) jer nije obavijestila Komisiju o nacionalnom programu gospodarenja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom;
- naloži Republici Hrvatskoj da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Članak 13. stavak 1. Direktive 2011/70/Euratom propisuje da države članice obavješćuju Komisiju o svojim nacionalnim programima gospodarenja istrošenim gorivom i radioaktivnim otpadom i naknadnim bitnim promjenama, dok članak 15. stavak 4. te Direktive propisuje da države članice Komisiju prvi put obavješćuju o sadržaju svoga nacionalnog programa čim prije ali najkasnije do 23. kolovoza 2015.

Republika Hrvatska još uvijek nije donijela nacionalni program o kojem je riječ u citiranim odredbama. U svakom slučaju, još uvijek nije o njemu obavijestila Komisiju. Dakle, Republika Hrvatska nije ispunila svoje obveze iz članka 15. stavka 4. u vezi s člankom 13. stavkom 1. Direktive 2011/70/Euratom.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Tillotts Pharma protiv EUIPO-a – Ferring (XENASA)

(Predmet T-362/16) ⁽¹⁾

(„*Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije XENASA — Raniji verbalni žig Europske unije PENTASA — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)*“)

(2018/C 268/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Švicarska) (zastupnik: M. Douglas, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ferring BV (Hoofddorp, Nizozemska) (zastupnici: u početku I. Fowler, solicitor, i D. Slopek, odvjetnik, a zatim I. Fowler)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. travnja 2016. (predmet R 3264/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Ferring i Tillotts Pharma.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 29. travnja 2016. (predmet R 3264/2014-4).
2. Nalaže se EUIPO-u da, osim vlastitih troškova, snosi i troškove društva Tillotts Pharma AG.
3. Društvo Ferring BV snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 314, 29. 8. 2016.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – HX protiv Vijeća

(Predmet T-408/16) ⁽¹⁾

(„*Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv Sirije — Zamrzavanje finansijskih sredstava — Načelo ne bis in idem — Prava obrane — Pravo na pošteno suđenje — Obveza obrazlaganja — Pravo na djelotvoran pravni lijek — Očita pogreška u ocjeni — Pravo vlasništva — Proporcionalnost — Pravo na normalne uvjete života — Povreda ugleda*“)

(2018/C 268/39)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Tužitelj: HX (Damask, Sirija) (zastupnici: S. Koev i S. Klukowska, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: u početku I. Gurov i G. Étienne, a zatim I. Gurov i A. Vitro, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Vijeća (ZVSP) 2016/850 od 27. svibnja 2016. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2016., L 141, str. 125.), Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/840 od 27. svibnja 2016. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2016., L 141, str. 30.), Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/917 od 29. svibnja 2017. o izmjeni Odluke 2013/255/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Sirije (SL 2017., L 139, str. 62. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.) i Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/907 od 29. svibnja 2017. o provedbi Uredbe (EU) br. 36/2012 o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Siriji (SL 2017., L 139, str. 15. i ispravak SL 2017., L 146, str. 159.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se HX-u snošenje vlastitih troškova kao i troškova Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 419, 14. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 7. lipnja 2018. – MIP Metro protiv EUIPO-a – AFNOR (N & NF TRADING)

(Predmet T-807/16) ⁽¹⁾

(„*Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig N & NF TRADING — Raniji figurativni žig Europske unije NF ENVIRONNEMENT — Relativni razlog za odbijanje — Vjerovatnost dovođenja u zabludu — Nepostojanje povećanog razlikovnog karaktera ranijeg žiga — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)*“)

(2018/C 268/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Association française de normalisation (AFNOR) (La Plaine Saint-Denis, Francuska) (zastupnik: B. Fontaine, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. srpnja 2016. (predmet R 1109/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između AFNOR-a i društva MIP Metro Group Intellectual Property.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 22, 23. 1. 2017.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Damm protiv EUIPO-a – Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Predmet T-859/16) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije EISKELLER — Raniji nacionalni verbalni žigovi KELER i KELER 18 — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)”)

(2018/C 268/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sociedad Anónima Damm (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: P. González-Bueno Catalán de Ocón i C. Aguilera Montáñez, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: I. Harrington, D. Hanf, V. Ruzek i D. Walicka, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Njemačka) (zastupnici: C. Thomas i V. Schwepler, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. rujna 2016. (predmet R 2428/2015-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Sociedad Anónima Damm i Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sociedad Anónima Damm nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 38, 6. 2. 2017.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Le Pen protiv Parlamenta(Predmet T-86/17)⁽¹⁾

(„Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima Europskog parlamenta — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat nepravilno isplaćenih iznosa — Nadležnost glavnog tajnika — Prava obrane — Teret dokazivanja — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje — Zlouporaba ovlasti — Neovisnost zastupnika — Pogreška koja se tiče činjenica — Proporcionalnost”)

(2018/C 268/42)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnici: u početku M. Ceccaldi i J.-P. Le Moigne, zatim M. Ceccaldi te naposljetku R. Bosselut, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: G. Corstens i S. Seyr, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Jensen, M. Bauer i R. Meyer, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke glavnog tajnika Parlamenta od 5. prosinca 2016. o tužiteljevu povratu nepravilno isplaćenog iznosa od 298 497,87 eura na ime parlamentarne pomoći i pripadajuće obavijesti o dugovanju od 6. prosinca 2016.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Marion Le Pen nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova koji su nastali Europskom parlamentu, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.
3. Vijeće Europske unije snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 104, 3. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Erwin Müller protiv EUIPO-a – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)(Predmet T-89/17)⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije NOVUS — Raniji verbalni i figurativni žigovi Europske unije NOVUS i novus — Relativni razlog za odbijanje — Sličnost proizvoda — Članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2017/1001) — Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom”)

(2018/C 268/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Erwin Müller GmbH (Lingen, Njemačka) (zastupnik: N. Grüger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: V. Mensing i M. Fischer, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Finska)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. studenoga 2016. (predmet R 2413/2015-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Erwin Müller i Novus Tablet Technology Finland.

Izreka

1. Poništava se odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. studenoga 2016. (predmet R 2413/2015-4) u dijelu u kojem se odnosi na „držače za mobilne telefone” iz prijave žiga.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Erwin Müller GmbH i EUIPO snositi će vlastite troškove.

(¹) SL C 112, 10. 4. 2017.

Presuda Općeg suda od 14. lipnja 2018. – Lion's Head Global Partners protiv EUIPO-a – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)

(Predmet T-310/17) (¹)

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig LION'S HEAD global partners — Raniji verbalni žig Europske unije LION CAPITAL — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2018/C 268/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Lion's Head Global Partners LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: R. Nöske, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Lion Capital LLP (London) (zastupnici: D. Rose i J. Warner, solicitors)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. veljače 2017. (predmet R 1477/2016-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Lion Capital i Lion's Head Global Partners.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Lion's Head Global Partners LLP nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 231, 17. 7. 2017.

Presuda Općeg suda od 19. lipnja 2018. – Karl Storz protiv EUIPO-a (3D)(Predmet T-413/17) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Figurativni žig 3D — Apsolutni razlozi za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001) — Obveza obrazlaganja — Članak 75. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 94. stavak 1. Uredbe 2017/1001)“)

(2018/C 268/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Njemačka) (zastupnici: S. Gruber i N. Siebertz, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i D. Walicka, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 11. travnja 2017. (predmet R 1502/2016-2), koja se odnosi na međunarodnu registraciju figurativnog žiga 3D u kojoj je naznačena Europska unija.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. travnja 2017. (predmet R 1502/2016-2) u dijelu koji se odnosi na proizvode „papirnati pribor“ iz razreda 16. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga za registraciju žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snositi će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.

Rješenje Općeg suda od 8. lipnja 2018. – Spychalski protiv Komisije(Predmet T-590/16) ⁽¹⁾

(„Javna služba — Postupak zapošljavanja — Obavijest o natječaju — Otvoreni natječaj EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Ocjena poznavanja glavnog jezika — Odluka da se tužiteljevo ime ne uvrsti na popis uspješnih kandidata — Očita nenađežnost — Očito potpuno pravno neosnovana tužba“)

(2018/C 268/46)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Michał Spychalski (Varšava, Poljska) (zastupnik: A. Żolyniak, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i G. Gattinara, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a za, s jedne strane, poništenje odluke povjerenstva za odabir za otvoreni natječaj EPSO/AD 177/10-ECO2013, koji je organizirao Europski ured za odabir osoblja (EPSO), da se tužiteljevo ime ne uvrsti na popis uspješnih kandidata i, s druge strane, nalaganje tijelu za imenovanje da popis uspješnih kandidata sastavljen na temelju predmetnog otvorenog natječaja dopuni tužiteljevim imenom, pri čemu trajanje valjanosti dopune treba biti jednak trajanju valjanosti popisa.

Izreka

1. Tužba se djelomično odbija kao očito potpuno pravno neosnovana i djelomično odbacuje zbog očite nenađežnosti Općeg suda da o njoj odlučuje.
2. Nalaže se Michału Spychalskom snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-20/16) i prenesen Općem sudu Europske unije 1.9.2016).

Tužba podnesena 24. travnja 2018. – Front Polisario protiv Vijeća

(Predmet T-275/18)

(2018/C 268/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Front populaire pour la libération de la Saguia-el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) (zastupnik: G. Devers, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši tužbu dopuštenom;
- poništi pobijanu odluku;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi protiv Odluke Vijeća (EU) 2018/146 od 22. siječnja 2018. o sklapanju, u ime Unije, Euro-mediterskog sporazuma o zračnom prometu između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Kraljevine Maroka, s druge strane (SL 2018., L 26, str. 4.), tužitelj ističe deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenađežnosti Vijeća za donošenje pobijane odluke s obzirom na to da Unija i Kraljevina Maroko nisu nadležni za sklapanje međunarodnih sporazuma koji uključuju Zapadnu Saharu umjesto naroda tog područja, kako ga zastupa Front Polisario.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na neispunjenu obveze ispitivanja svih relevantnih elemenata predmetnog slučaja s obzirom na to da Vijeće nije uzelo u obzir da se međunarodni sporazum, koji je sklopljen pobijanom odlukom, privremeno primjenjuje, tijekom razdoblja od 12 godina, na područje Zapadne Sahare, čime se krši njezin poseban i različit status.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na neispunjenu obveze ispitivanja poštovanja temeljnih prava s obzirom na to da Vijeće prilikom donošenja pobijane odluke nije razmotrilo pitanje poštovanja ljudskih prava na okupiranom Sahrawi području.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane s obzirom na to da Vijeće prije donošenja pobijane odluke nije provelo nikakvu raspravu s Frontom Polisario, jedinim predstavnikom naroda Zapadne Sahare.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnih načela i vrijednosti koji vode djelovanje Unije na međunarodnoj sceni s obzirom na to da se međunarodni sporazum, koji je sklopljen pobijanom odlukom, primjenjuje na područje Zapadne Sahare u okviru aneksionske politike Kraljevine Maroka, i na sustavnim povredama temeljnih prava koje održavanje te politike zahtjeva.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na samoodređenje s obzirom na to da se međunarodni sporazum, koji je sklopljen pobijanom odlukom, primjenjuje na Zapadnu Saharu čime krši, s jedne strane, poseban i različit status tog područja i, s druge strane, pravo naroda Sahrawi na poštovanje teritorijalne cjelovitosti njihova područja.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela relativnog učinka sporazuma s obzirom na to da narod Zapadne Sahare, kako ga zastupa Front Polisario, nije pristao na međunarodni sporazum, koji je sklopljen pobijanom odlukom.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi zračnog prostora Zapadne Sahare s obzirom na to da je pobijana odluka, ratifikacijom nezakonite prakse koja proizlazi iz privremene primjene međunarodnog sporazuma koji je njome sklopljen, uključila Sahrawi zračni prostor u područje primjene navedenog sporazuma.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava međunarodne odgovornosti s obzirom na to da je Unija pobijanom odlukom, s jedne strane, povrijedila svoju obvezu nepriznavanja nezakonite okupacije Zapadne Sahare i, s druge strane, pomogla i poduprla održavanje te situacije.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze osiguranja poštovanja međunarodnog prava o ljudskim pravima i međunarodnog humanitarnog prava, s obzirom na to da usklađenost Unije s njezinim međunarodnim obvezama u odnosu na narod Zapadne Sahare zahtjeva barem da se Vijeće suzdrži od donošenja pobijane odluke jer se njome omogućuje stupanje na snagu međunarodnog sporazuma koji se primjenjuje na dio Zapadne Sahare pod marokanskom okupacijom.

Tužba podnesena 16. svibnja 2018. – Mađarska protiv Komisije**(Predmet T-306/18)**

(2018/C 268/48)

Jezik postupka: mađarski

Stranke**Tužitelj:** Mađarska (zastupnici: M. Z. Fehér, G. Koós i G. Tornyai, agenti)**Tuženik:** Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2018/262 od 14. veljače 2018. o predloženoj građanskoj inicijativi pod nazivom „We are a welcoming Europe, let us help!“⁽¹⁾

— Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. točaka (b), (c) i (d) i stavka 3. Uredbe (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi⁽²⁾

Prvi i drugi dio europske građanske inicijative registrirane pobijanom odlukom očito izlaze iz okvira ovlasti Komisije da podnese prijedlog pravnog akta Unije za provedbu Ugovorâ. Iz tog se razloga registracijom inicijative krši članak 4. stavak 2. točka (b) i stavak 3. Uredbe (EU) br. 211/2011. Usto, prvi dio inicijative očito je zlouporaba i protivi se stoga također članku 4. stavku 2. točki (c) Uredbe (EU) br. 211/2011, dok, što se drugog dijela tiče, valja istaknuti da može imati posljedice koje su suprotne vrijednostima Unije utvrđenima u članku 2. UFEU-a, zbog čega se pak protivi članku 4. stavku 2. točki (d) Uredbe (EU) br. 211/2011.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

— Pobjijana odluka ne ispunjava zahtjeve koji proizlaze iz obvezne obrazlaganja, zbog čega se njome krši povreda obvezne obrazlaganja utvrđena u članku 296. UFEU-i pravo na dobru upravu utvrđeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. U bitnome, u pobjijanoj odluci ne navode se razlozi zbog kojih je Komisija smatrala da u pogledu trećeg dijela inicijative postoji primjerena pravna osnova i Unijina zakonodavna ovlast, to jest da je ispunjen zahtjev u pogledu registracije utvrđen u članku 4. stavku 2. točki (b) Uredbe (EU) br. 211/2011.

⁽¹⁾ SL 2018., L 49, str. 64.

⁽²⁾ SL 2011., L 65, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 20., svežak 1, str. 31.)

Tužba podnesena 28. svibnja 2018. – VI.TO. protiv EUIPO-a – Bottega (Oblik crvene boce)

(Predmet T-325/18)

(2018/C 268/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: talijanski

Stranke

Tužitelj: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebasseleghe, Italija) (zastupnik: L. Giove, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Sandro Bottega (Colle Umberto, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: trodimenzionalni žig Europske unije (oblik crvene boce) – žig Europske unije br. 12 309 795

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobjijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. u predmetu R 1037/2017-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Pogrešna ocjena razloga za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- Pogrešna ocjena razloga za odbijanje registracije iz članka 7. stavka 1. točke (e) podtočaka i., ii. i iii. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 28. svibnja 2018. – Gas Natural protiv Komisije

(Predmet T-328/18)

(2018/C 268/50)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Gas Natural SDG, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: F. González Díaz i V. Romero Algarra, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- tužbene razloge za poništenje izložene u ovoj tužbi utvrdi dopuštenima i osnovanima.
- poništi, u skladu s člankom 263. UFEU-a, Komisijinu odluku od 27. studenoga 2017. u predmetu SA.47912 (2017/NN) o pokretanju formalnog istražnog postupka predviđenog u članku 108. stavku 2. UFEU-a u pogledu poticaja za ulaganje u zaštitu okoliša koji Kraljevina Španjolska dodjeljuje termoelektranama na ugljen.
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Odluka koju se u ovom predmetu pobija odnosi se na pokretanje formalnog istražnog postupka predviđenog u članku 108. stavku 2. UFEU-a u pogledu poticaja za ulaganje u zaštitu okoliša koji Kraljevina Španjolska dodjeljuje termoelektranama na ugljen.

Prema tužitelju, iz pobijane odluke proizlazi da Komisija sumnja u to je li cilj graničnih vrijednosti emisije koje su propisane za pogone koji primaju navedeni poticaj za ulaganje u zaštitu okoliša samo primjena razina zaštite predviđenih propisima Unije i, osobito, Direktivom 2001/80/EZ, koja se primjenjivala na termoelektrane na ugljen. Ako je tomu tako, poticaj za ulaganje u zaštitu okoliša ne bi ni na koji način bio poticajan. Usto, poticaj za ulaganje u zaštitu okoliša protivio bi se načelu prava Unije u području državnih potpora prema kojem države članice ne mogu davati državne potpore poduzetnicima kako bi potonji mogli ispuniti obvezujuće propise Unije.

U potporu svojem tužbenom zahtjevu, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obvezne obrazlaganja u dijelu koji se odnosi na selektivnost mjere.

- U tom se pogledu navodi da Komisija nije pružila nikakav navod na temelju kojeg je moguće jasno i nedvosmisleno shvatiti zašto je mjera koju se istražuje selektivna u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Točnije, Komisija ne objašnjava načine na koji se termoelektrane na ugljen u pravnoj i činjeničnoj situaciji usporedivo s onom ostalih termoelektrana, i može li, ako je to slučaj, poticaj u ovom slučaju staviti u povoljniji položaj „određen[e] poduzetnik [e] ili proizvodnje“ u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, u odnosu na druge poduzetnike koji se nalaze u usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji, imajući na umu cilj predmetne mjere.

2. Drugi, podredni, tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a, u vezi sa selektivnošću mjere.

- U tom se pogledu navodi da naknada isplaćena termoelektranama na ugljen kako bi se nastavilo poticati ulaganja ni na koji način ne može biti selektivna jer se predmetnom naknadom samo želi izjednačiti uvjete svih važnih ulaganja nakon 1998., neovisno o tehnologiji i/ili o tome jesu li predmetna postrojenja CCGT-ovi (plinske turbine kombiniranoga ciklusa) ili elektrane na ugljen, zbog čega iznos naknade ovisi o njihovu značaju.
- U svakom slučaju i čak i da su Komisijini zaključci u pobijanoj odluci pravilni, a što nije tako, tužitelj tvrdi da, vodeći računa o njegovom ekonomskom i pravnom položaju, elektrane na ugljen nisu bile u pravnoj i činjeničnoj situaciji usporedivo s onom elektrana koje se koriste drugom vrstom energije. Naime, elektrane na ugljen su jedine koje su bile u funkciji prije 1998., a koje su morale izvršiti velika ulaganja kako bi nastavile raditi i koje bi se, bez predmetne naknade, morale zatvoriti, čime bi bio doveden u opasnost španjolski sustav opskrbe električnom energijom.

Tužba podnesena 30. svibnja 2018. – Eagle IP protiv EUIPO-a – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)

(Predmet T-336/18)

(2018/C 268/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Eagle IP Ltd (Valletta, Malta) (zastupnik: M. Müller, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Nizozemska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije LILLY e VIOLETTA – prijava za registraciju br. 12 723 086

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. ožujka 2018. u predmetu R 1489/2015-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

-
- naloži drugoj stranci snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 30. svibnja 2018. – Enterprise Holdings protiv EUIPO-a (E PLUS)

(Predmet T-339/18)

(2018/C 268/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. Farnsworth, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije E PLUS – prijava za registraciju br. 16 377 079

Pobjajana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2018. u predmetu R 2141/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- prihvati zahtjev za objavljanje;
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 7. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 1. lipnja 2018. – BNP Paribas protiv ESB-a

(Predmet T-345/18)

(2018/C 268/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: BNP Paribas (Pariz, Francuska) (zastupnici: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi odluku ESB-a br. ECB-SSM-2018-FRBNP-17 od 26. travnja 2018. u dijelu u kojem se njome nalaže odbitak neopozivih obveza plaćanja (NOP) preuzetih pri jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF), nacionalnim sanacijskim fondovima i nacionalnim sustavima osiguranja depozita (SOD) redovnog osnovnog kapitala, na pojedinačnoj potkonsolidiranoj i konsolidiranoj osnovi, i osobito stavke 9.1, 9.2 i 9.3;
- ESB-u naloži plaćanje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju pravne osnove. U tom pogledu tužitelj tvrdi da se pobijanom odlukom stvara novo opće pravilo koje očito prelazi pravni okvir za tuženikovo obavljanje zadaća bonitetnog nadzora.

Nadalje, donošenjem odluke bez prethodne analize rizika solventnosti i likvidnosnog rizika te bez uzimanja u obzir profila rizičnosti tužitelja, tuženik je prekoraočio ovlasti iz članka 4. stavka 1. točke (f) i članka 16. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci (ESB) u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.) (u dalnjem tekstu: Uredba o SSM-u).

Konačno, tužitelj smatra da članak 16. stavak 1. točka (c) Uredbe o SSM-u ne ovlašćuje ESB na poduzimanje radnji radi osiguravanja „boljih informacija o rizicima“ i da članak 4. stavak 1. točka (f) i članak 16. stavak 2. točka (d) Uredbe o SSM-u ne dopuštaju donošenje nadzornih mjera u pogledu izvanbilančnih stavki.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava jer je tuženik pogrešno protumačio propise Zajednice omogućujući kreditnim institucijama da se koriste neopozivim obvezama plaćanja (u dalnjem tekstu: NOP) kako bi se osloboidle dijela svojih obveza prema sanacijskim fondovima i sustavima osiguranja depozita. Pobijana odluka je u suprotnosti s ciljevima i svrhom primjenjivih pravila jer zanemaruje namjeru zakonodavca izraženu uspostavljanjem tih instrumenata. Time je navedena odluka predmetne odredbe lišila korisnog učinka.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti jer je nalaganje odbitka NOP-ova od vlastitih sredstava neprikladno i nepotrebno s obzirom na isključivo hipotetski rizik koji je već pokriven. Prema tužitelju, ta je mjera nerazmjerna s obzirom na cilj koji je utvrdio sam ESB, a to je „pružanje odgovarajućih informacija o financijskim rizicima“.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni i povredi načela dobre uprave. Tužitelj tvrdi da je tuženik izborom instrumenta (odbitak od vlastitih sredstava) koji očito nije primjeren cilju koji želi postići (pružanje odgovarajućih informacija o rizicima) povrijedio načelo dobre uprave jer iz svojih vlastitih ocjena nije izvukao odgovarajuće zaključke.

Tužba podnesena 29. svibnja 2018. – Advance Magazine Publishers protiv EUIPO-a – Enovation Brands (VOGUE)

(Predmet T-346/18)

(2018/C 268/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: T. Alkin, barrister)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Sjedinjene Američke Države).

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava žiga Europske unije – prijava za registraciju br. 12 010 039

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. ožujka 2018. u predmetu R 259/2017-4.

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi dio pobijane odluke koji se odnosi na pravilo 20. stavak 7. točku (c)/pravilo 50. stavak 1. Provedbene uredbe;
- naloži drugoj stranci snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlog

- povreda pravilâ 20. stavka 7. točke (c)/50. stavka 1. Uredbe br. 2868/95.

Tužba podnesena 6. lipnja 2018. – KID-Systeme protiv EUIPO-a – Sky (SKYFi)

(Predmet T-354/18)

(2018/C 268/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: KID-Systeme GmbH (Buxtehude, Njemačka) (zastupnici: R. Kunze, G. Würtenberger i T. Wittmann, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Sky plc (Isleworth, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije SKYFi – prijava za registraciju br. 12 189 502

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. ožujka 2018. u predmetu R 106/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 1. te članaka 46., 47., 67., 70., 71., 94. i 95. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 2. stavka 2., članka 7. stavka 2., članka 8. stavaka 2. i 9. te članaka 27. i 71. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625.

Tužba podnesena 7. lipnja 2018. – Volvo Trademark protiv EUIPO-a – Paalupaikka (V V-wheels)

(Predmet T-356/18)

(2018/C 268/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Švedska) (zastupnici: T. Dolde, odvjetnik i M. Hawkins, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije V V-WHEELS – prijava za registraciju br. 14 439 053

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjajana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. ožujka 2018. u predmetu R 1852/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove nastale u postupcima pred Odjelom za prigovore i četvrtim žalbenim vijećem EUIPO-a.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 8. stavka 5. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 72. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 8. lipnja 2018. – Luz Saúde protiv EUIPO-a – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(Predmet T-357/18)

(2018/C 268/57)

Jezik na kojem je tužba podnesena: portugalski

Stranke

Tužitelj: Luz Saúde SA (Lisabon, Portugal) (zastupnici: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Clínica La Luz, S.L. (Madrid)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije HOSPITAL DA LUZ – prijava za registraciju br. 14 791 495

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobjijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. travnja 2018. u predmetu R 2084/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi i izmijeni pobijanu odluku kojom se djelomično odbija registracija žiga tužitelja koji je predmet ovog postupka na način da dopusti registraciju;

-
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i vijeća
-

Tužba podnesena 11. lipnja 2018. – Arçelik protiv EUIPO-a (MicroGarden)

(Predmet T-364/18)

(2018/C 268/58)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Arçelik AS (Istanbul, Turska) (zastupnik: A. Franke, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije MicroGarden – prijava za registraciju br. 16 971 988

Pobjajana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. travnja 2018. u predmetu R 163/2018-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 19. lipnja 2018. – ABB protiv EUIPO-a (FLEXLOADER)

(Predmet T-373/18)

(2018/C 268/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: ABB AB (Västerås, Švedska) (zastupnici: M. Hartmann i S. Fröhlich, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „FLEXLOADER” – prijava za registraciju br. 17 099 474

Pobjjana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 29. ožujka 2018. u predmetu R 93/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točka (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Rješenje Općeg suda od 12. lipnja 2018. – Capo d'Anzio protiv Komisije

(Predmet T-425/17) ⁽¹⁾

(2018/C 268/60)

Jezik postupka: talijanski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 277, 21. 8. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR